

Het Boek van de Hemel

Deel 18

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaans Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

SG- de Goddelijke Wil - Lumen Luminis

**<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>**

Deel 18
9 augustus 1925 - 21 februari 1926

18-1- 9 augustus 1925 - God danken voor zijn Schepping is één van de eerste plichten van de mens. De Goddelijke Wil moet het eerste principe zijn van zijn leven en zijn daden.

Mijn Jezus, geef mij kracht.

U ziet hoezeer ik er tegenop zie om te schrijven, zozeer zelfs dat als het niet was vanwege de heilige gehoorzaamheid en de vrees U te mishagen, ik geen woord meer zou schrijven.

U zolang moeten missen, maakt mij dom en onbekwaam om ook maar iets te doen. Daarom heb ik veel hulp nodig om op papier te zetten wat uw Wil mij in mijn oor fluistert. Reik mij de Hand en blijf altijd bij mij.

Ik versmolt met de Goddelijke Wil.

En ik probeerde God te danken voor alles wat Hij in de Schepping volbracht heeft uit Liefde voor de mensen.

De gedachte kwam bij me op, dat deze manier van bidden mijn Jezus niet beviel en dat het enkel een product van mijn verbeelding was.

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog zich in mij. En Hij zei:

"Mijn dochter, je moet weten dat het voor God ver van onaangenaam is als je Hem dankt voor alles wat Hij geschapen heeft. Het is veeleer een goddelijk Recht en één van de eerste plichten van de mensen.

De Schepping is tot stand gekomen uit Liefde voor de mensen.

Onze Liefde voor hen was zo groot dat Wij, indien het nodig geweest was, voor hen evenveel hemelen, zonnen, sterren, aardbollen, zeeën, planten, enz. zouden geschapen hebben als er mensen zouden zijn. Zo zou elk zijn eigen universum gehad hebben.

En als Wij dit niet deden, was het omdat de mens hetzelfde kon genieten als ware het van hem, zelfs als anderen er ook van genoten.

Wie kan niet zeggen:

“de zon is van mij”, en genieten van het zonlicht zoveel hij wil?

Of dat het water van hem is, en het drinken om zijn dorst te lessen, en het gebruiken wanneer het nodig is?

Dat de zee, de aarde, het vuur, de lucht zijn eigendom zijn?

En zoveel andere dingen die door Mij geschapen zijn?

Als de mens ergens tekortkomt, als zijn leven moeilijk is, komt dat door de zonde, die:

- de weg verspert naar mijn Zegeningen en
- voorkomt dat de dingen die Ik geschapen heb, royaal worden gedeeld met de ondankbare mens.

Elk geschapen ding is een manifestatie van Gods Liefde voor zijn mensen. Zij hebben de plicht om God hun liefde en dankbaarheid voor deze grote Zegen te betuigen.

Dat is zelfs ***hun eerste plicht jegens de Schepper***. Het niet nakomen van deze plicht is van hun kant een ernstig bedrog jegens de Schepper.

Deze plicht is zo belangrijk dat mijn hemelse Moeder,

die onze Glorie, onze Verdediging en onze Belangen zo nauw aan het Hart lagen, alle geschapen dingen doorliep, van het kleinste tot het grootste, om er namens alle mensen ***een zegel op te drukken van Liefde, van Glorie en van Dankbaarheid aan de Schepper***.

In navolging van mijn Moeder heeft ook mijn Mensheid deze heilige plicht vervuld. Dit heeft mijn Vader ertoe gebracht zich welwillend te tonen tegenover de schuldige mensheid.

Er zijn dus de gebeden van mijn Moeder en die van Mij.

Wil jij deze gebeden ook niet opnieuw bidden?

Dat is namelijk de reden waarom Ik je geroepen heb om in mijn Wil te leven:

- zodat jij je met Ons verenigt en
- zodat jij onze Daden herhaalt."

Na deze woorden van Jezus begon ik alle geschapen dingen te bekijken om op elk daarvan een zegel ***van liefde, van glorie en dankbaarheid*** te drukken, voor de Schepper, namens alle mensen.

Het leek alsof ik daar de zegels zag:

- van mijn Koningin-Moeder en
- van mijn geliefde Jezus.

Deze zegels

- creëerden een prachtige harmonie tussen Hemel en aarde, en
- verbonden de Schepper met de mensen.

Zij waren als fascinerende kleine hemelse sonates.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, alle geschapen dingen zijn het resultaat van een Daad van onze Wil. Zij kunnen noch hun plaats, noch hun rol veranderen.

Ze zijn als spiegels die de Eigenschappen van God weerspiegelen:

- sommige zijn Macht, andere zijn Schoonheid,
- andere zijn Goedheid, weer andere zijn Oneindigheid,
- nog andere zijn Licht, enz.

Met hun stomme stemmen vertellen zij de mensen hoezeer God hen bemint. Net als andere schepselen is de mens geschapen door een Daad van onze Wil. In zijn geval is er echter meer:

de mens is een emanatie van onze Schoot, een deel van Onszelf.

We hebben hem geschapen met een vrije wil, zodat hij voortdurend kan groeien in schoonheid, wijsheid en deugdzaamheid.

Net als Wij kan hij zijn bezittingen en gaven vermenigvuldigen.

O, als de zon een vrije wil had en uit één zon twee zonnen kon maken, uit twee zonnen vier,

- welke glorie, welke eer zou zij dan haar Schepper niet geven en
- welke glorie zou zij zichzelf dan niet geven!

Hoeveel dingen kunnen de geschapen Dingen niet volbrengen

- omdat zij geen vrije wil hebben en
- omdat zij geschapen zijn om de mens te dienen.

Al onze Liefde was gericht op de mens.

Wij hebben de hele Schepping tot zijn beschikking gesteld.

Wij hebben alles op hem afgestemd,

zodat hij onze Werken kan gebruiken als springplank

om dichter bij Ons te komen, Ons te leren kennen en Ons te beminnen.

Wat is dan ook onze Smart

- wanneer Wij hem lager dan de geschapen dingen zien,
- wanneer Wij zijn mooie ziel verminkt zien door de zonde, afschuwelijk om te zien!

Alsof alle dingen die Wij geschapen hebben niet voldoende waren

- om onze Liefde voor de mens te bevredigen,
- en om zijn vrije wil te behouden,

hebben Wij hem het kostbaarste Geschenk gegeven: onze Wil.

We hebben hem dit Geschenk gegeven als het belangrijkste principe van zijn leven en van zijn daden. Omdat hij moest groeien in genade en schoonheid, had hij deze allerhoogste Wil nodig.

Deze zou niet alleen zijn menselijke wil gezelschap houden, maar Hij zou hem vervangen om zijn handelen te sturen.

Helaas heeft de mens dit grote Geschenk veracht!

Hij wilde het zelfs niet kennen.

Naarmate de mens onze Wil als levensprincipe aanvaardt,

- *groeit hij voortdurend in Genade, Licht en Schoonheid,*
- *beantwoordt hij aan het oorspronkelijke Doel van de Schepping, en*
- *ontvangen Wij door hem de Eer die Ons toekomt voor de hele Schepping.*

18-2- 15 augustus 1925 - Alle geschapen dingen staan ten dienste van de mens. Het Feest van de Opname van Maria in de Hemel zou het Feest van de Goddelijke Wil moeten heten.

Ik versmolt met de Goddelijke Wil en met mijn zwakke liefde loofde ik Jezus voor alles wat Hij in de Schepping voor het menselijk geslacht gedaan heeft. Om mijn liefde meer waarde te geven, bewoog Jezus zich in mij. En Hij begon mij te begeleiden in wat ik deed.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, ***alle geschapen dingen zijn voor de mens gemaakt.***

Deze dingen hebben geen voeten, maar ze lopen. Ze bewegen zich om de mens te vinden, of om zich door hem gevonden te laten worden.

Het zonlicht verlaat de hoogten van de hemel om naar de mens te komen, hem te verlichten en te verwarmen.

Het water stelt zich ter beschikking van de mens om hem te verfrissen, zijn dorst te lessen en zelfs zijn lichaam binnen te dringen.

Zaden dringen **de grond** binnen om vruchten voort te brengen ten behoeve van de mens.

Er is niets geschapen dat geen aantrekkingskracht, geen beweging voelt naar het wezen dat door de Schepper voor hem bestemd is.

Mijn Wil waakt erover dat er overal in de Schepping orde en harmonie heerst ten gunste van de mens.

Maar wie dankt mijn Wil, die hem voorziet van:

- het licht van de zon om hem te verlichten en te verwarmen,
- het water om zijn dorst te lessen,
- het brood om zijn honger te stillen,
- de bloemen en vruchten om hem te troosten, en
- zoveel andere dingen voor zijn geluk?

Aangezien mijn Wil alles voor de mens doet, is het dan niet terecht dat de mens alles doet om mijn Wil te vervullen?

O, als je eens wist wat voor feest er onder de geschapen dingen heerst wanneer zij de mens die in mijn Wil leeft komen dienen!

Mijn Wil die werkt in deze mens en
mijn Wil die werkt in de geschapen dingen

- omhelzen elkaar liefdevol en
- zingen een lofzang van aanbidding aan de Schepper voor het grote Wonder van de Schepping.

De geschapen dingen voelen zich vereerd wanneer zij een mens dienen die leeft in dezelfde Wil die hen bezielt.

In plaats daarvan doet mijn Wil pijn in dezelfde geschapen dingen wanneer zij moeten dienen aan degene die mijn Wil niet vervult.

Dat verklaart waarom de elementen zich soms tegen de mens keren om hem te slaan en te straffen.

Deze elementen voelen zich superieur aan de mens, omdat deze zich onder hen heeft geplaatst door de Wil van de Schepper te verlaten. Zijzelf zijn sinds het begin van de Schepping trouw gebleven aan deze Wil.

Na deze woorden van Jezus begon ik na te denken over het feest van de Opname van mijn hemelse Moeder in de Hemel.

Mijn lieve **Jezus zei mij** op een tedere en ontroerende toon:
Mijn dochter, de ware naam van dit Feest zou moeten zijn:
het Feest van de Goddelijke Wil.

Het is de menselijke wil die

- de Hemel sloot, de banden met de Schepper verbrak,
- de deur opende voor ellende en lijden, en
- een einde maakte aan het hemelse Feest waarvan de mens moest genieten.

Mijn Moeder-Koningin

volbracht zonder ophouden de Wil van de Eeuwige.

Wij kunnen zeggen dat haar leven niets anders was dan Goddelijke Wil.

Zij opende de Hemel. Zij herstelde de feestelijkheden met de mens en bracht hen terug naar de Hemel

Bij elke Daad die Zij in de allerhoogste Wil verrichtte,

- was het Feest in de Hemel,
- werden er Zonnen gevormd om dit Feest te versieren, en
- werden er Melodieën gecreëerd om het Hemelse Jeruzalem te fascineren.

Zo is de ware reden van dit Feest ***de Eeuwige Wil, die werkzaam is en vervuld wordt in mijn Hemelse Moeder.***

Deze Wil :

- verrichtte in haar Wonderen die de Hemel en de aarde verbaasden,
- bond haar met onlosmakelijke banden van Liefde aan de Eeuwige, en
- trok het Woord in de Schoot van zijn Moeder.

Gefascineerd **herhaalden de engelen:**

"Vanwaar komen zo'n Glorie, zo'n Eer, zo'n Grootheid en zoveel

Wonderen bij deze mens? Zij komt toch uit ballingschap!"

Verbaasd en bevend erkenden zij dat de Wil van hun Schepper in haar werkte. En zij zegden: "Heilig, heilig, heilig!

Eer en Glorie aan de Wil van onze soevereine Heer!

Driemaal heilig is Zij die deze allerhoogste Wil in haar laat werken!"

Op het feest van de Opname van mijn allerheiligste Moeder in de Hemel, wordt bovenal mijn Wil gevierd.

Het is mijn Wil die mijn Moeder tot zulke hoogten verheven heeft.

Alles wat haar had kunnen gegeven worden, zou niets geweest zijn, zonder de wonderen die mijn Wil in haar verricht heeft.

Het is mijn Wil

- die haar de goddelijke *Vruchtbaarheid* geschonken heeft en

- die haar tot *Moeder van het Woord* gemaakt heeft.

Het is mijn Wil die haar:

- alle mensen liet omhelzen,

- de *Moeder van allen* liet worden en

- haar elkeen liet beminnen met een goddelijke Moederliefde.

Het is mijn Wil die haar tot *Koningin* van alle schepselen gemaakt heeft.

Toen mijn Moeder op de dag van haar Opname in de Hemel, aankwam in de Hemel, werd mijn Wil enorm geëerd en verheerlijkt door de hele Schepping. En er begon een groot Feest in de Hemel, dat sindsdien niet meer opgehouden heeft.

Toen de Hemelse Koningin in de Hemel werd opgenomen was de Hemel reeds door Mij geopend en veel heiligen waren reeds in het bezit waren van het hemelse vaderland.

Om het eerste Feest te vieren voor de Hoogste Wil, werd er echter gewacht op Degene die de Hoogste Wil in alles vervuld had en die het ware Wonder van de Allerheiligste Wil bevatte.

Mijn Moeder was de belangrijkste aanleiding voor dit Feest!

In haar had mijn Wil zoveel Wonderen verricht.

En zij had Hem tijdens haar hele aardse leven zo volmaakt nageleefd.

Oh! *Hoe verheerlijkte, zegende en prees de hele Hemel de Eeuwige Wil*, toen zij deze verheven Koningin het Hemelrijk zagen binnengaan, te midden van het hemelse Hof, geheel omringd door het Licht van de Eeuwige Zon van de Hoogste Wil.

Zij zagen Haar geheel versierd met de Macht van het opperste Fiat. Er was geen enkele hartslag van haar Hart waarop dit Fiat niet was gedrukt.

Verbaasd keken alle hemelse wezens naar haar en ze zegden:

"Klim hoger, klim nog hoger!

Het is rechtvaardig dat zij die het allerhoogste Fiat zozeer heeft geëerd - waardoor Wij ons in het hemelse Vaderland bevinden, de hoogste troon krijgt en onze Koningin wordt!"

En de grootste eer die mijn Moeder ontving was:

*het zien verheerlijkt worden van **de Goddelijke Wil in haar.***"

<p>18-3- 16 september 1925 - Jezus was altijd gelijk in zijn Lijden. Altijd gelijk zijn is een Goddelijke Deugd. Het zwijgen van Jezus.</p>
--

Mijn dagen worden steeds bitterder door het gemis van mijn lieve Jezus. Het enige wat mij rest is zijn Wil, deze kostbare erfenis, die zijn vele bezoeken aan mijn arme ziel nagelaten hebben.

Nu ben ik helemaal alleen, volledig vergeten door Hem die mijn hele leven is. Toch lijkt het mij dat Hij niet zonder mij kon zijn en dat ik niet zonder Hem kon zijn. Wat is er dan gebeurd met Hem die zoveel van mij hield? Wat heb ik gedaan dat Hij mij heeft verlaten?

Ach, Jezus, kom terug, kom terug, ik kan niet meer!

Terwijl ik zo treurde omdat ik Degene had verloren die mijn hele hoop en vreugde was, drong Jezus er bij mij op aan om mijn daden verder te zetten in zijn aanbiddelijke Wil.

En Hij verhinderde mij als het ware om verder te treuren omwille van zijn afwezigheid. En ik bleef achter als versteend, helemaal alleen, zonder enige troost, noch hemels noch aards.

Ik was in deze vreselijke toestand.

En ik dacht aan **het Lijden dat Jezus** tijdens **zijn Passie** had doorstaan. Hij toonde zich eventjes. En **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, ondanks mijn Lijden bleef Ik altijd dezelfde,

- mijn Blik was altijd zacht,
- mijn Gelaat was altijd sereen,
- mijn Woorden waren altijd kalm en waardig.

Ik was zo gelijkmatig in mijn manieren dat de mensen alleen al aan mijn Gedrag hadden kunnen zien dat Ik hun Verlosser was.

Hoewel mijn Lijden door zijn intensiteit en omvang Mij volledig hadden kunnen vernietigen, was dat niet het geval.

Te midden van mijn vijanden, bleef Ik als een majestueuze Zon met mijn gebruikelijke sereniteit en mijn steeds gelijk en vredevol Gedrag.

Altijd dezelfde zijn is iets dat enkel bij God en de ware kinderen van God aanwezig is.

De altijd gelijke manier van zijn:

- drukt het goddelijke Karakter in de ziel, en
- laat zien dat het handelen van de mens zuiver en heilig is.

Een onstabiel humeur daarentegen

- onthult een hart dat door hartstochten wordt geterroriseerd en
- maakt de persoon onaangenaam voor iedereen.

Ik raad je daarom aan om altijd dezelfde te zijn:

- dezelfde tegenover Mij, dezelfde tegenover jezelf en
- dezelfde tegenover anderen, ook dezelfde in het lijden, ook in het lijden van het Mij missen, zelfs als dit gemis in jou en om je heen wolken van pijn vormt.

Jouw gelijkmatige houding

- zullen het Licht zijn dat deze wolken zal verdrijven en
- zullen onthullen dat, hoewel verborgen, Ik in jou leef.

Na deze woorden van mijn geliefde Jezus

bleef ik nadenken over **zijn lijden tijdens zijn Passie,** met in mijn hart de nagel van Hem te missen.

Mijn lieve Jezus liet zich in mij zien, geheel zwijgend en zo bedroefd dat het medelijden wekte, en ik zei Hem:
Mijn Liefde, waarom zwijgt U? Het lijkt alsof U niet meer met mij wilt praten, mij zelfs uw Geheimen en uw Pijn niet meer wilt toevertrouwen.

Vol goedheid, hoewel bedroefd, zegt Hij mij:
"Mijn dochter, *stilte zegt soms meer dan woorden*.

Zwijgen is de beslissing:

- van iemand die zich niet wil laten ontmoedigen,
- van een vader die zich met een zoon bevindt van wie hij veel houdt te midden van andere zonen die zich ongedisciplineerd gedragen en die hij wil corrigeren.

Denk je dat

- wanneer Ik je niet kom opzoeken en
- wanneer Ik je niet laat deelnemen aan mijn Lijden,
dat dit niets betekent!

Ach, mijn dochter, integendeel, het is iets groots!

Als Ik niet kom, is dat omdat mijn Gerechtigheid belast is met straffen om de mens te treffen.

Alle rampen uit het verleden, de aardbevingen, de oorlogen, zijn klein in vergelijking met de beproevingen die komen, met de grote oorlog en de revoluties die zich voorbereiden.

De mensen begaan zoveel zonden dat ze het niet verdienen dat Ik je laat deelnemen aan mijn Lijden, om hen te bevrijden van de straffen die zij verdienen.

Wees daarom geduldig: mijn Wil zal het gebrek aan mijn zichtbare Aanwezigheid compenseren, ook al ben Ik verborgen in jou.

Als Ik niet zo zou handelen, zou je niet de nodige vrede hebben om je gebruikelijke rondgangen in mijn Wil verder te zetten. In feite ben Ik het, die verborgen in jou, deze rondgangen maakt. En jij doet ze met Degene die je niet ziet.

Wanneer mijn Gerechtigheid klaar is met de straffen, zal Ik komen zoals voorheen. Wees daarom moedig, *wacht op Mij en wees niet bang*.

Terwijl Hij tot mij sprak, bevond ik me buiten mijn lichaam te midden van de volkeren. Bij bijna alle volkeren waren voorbereidingen voor oorlog te zien, de uitvinding van nieuwe gevechtstechnieken, die alleen al bij het zien ervan angst opwekten.

De grote verblinding van de mensen zorgde ervoor dat ze zich als beesten gedroegen, waardoor ze niet konden zien dat ze door anderen pijn te doen, zij zichzelf pijn deden.

Toen keerde ik, doodsbang, terug naar mijn lichaam, zonder mijn Jezus en met een spijker in mijn hart, omdat Hij me helemaal alleen gelaten had. Ik kronkelde van de pijn.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. Hij zuchtte bij het zien van mijn erbarmelijke toestand.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wees kalm, wees kalm!

Ik ben in jou, Ik heb je niet verlaten!

Hoe zou Ik je trouwens kunnen verlaten? Kijk, mijn Wil is overal.

Als je in mijn Wil bent, kan Ik nergens heen om afstand van je te nemen. Ik zou mijn Wil beperkt moeten maken, wat onmogelijk is.

Wees er dus zeker van dat Ik je niet in de steek gelaten heb.

En dompel je steeds meer onder in de onmetelijkheid van mijn Wil.

18-4- 1 oktober 1925 - - De Goddelijke Wil bevond zich in het centrum van de Mensheid van Onze Heer. Wie in de Goddelijke Wil leeft, leeft in dit Centrum.

Zoals gewoonlijk begeleidde ik mijn lieve Jezus in **het Lijden van zijn Passie**,

Ik bood Hem de kwelling die zijn gemis mij bezorgde aan:

- als een bewijs van mijn liefde voor Hem en
- om Hem te troosten.

Mijn geliefde God hief zijn Rechterhand in mij op. Met zijn Vingers liet Hij Bloed en Licht stromen over mijn arme ziel, die zo getroffen was door de kwelling van Hem te missen, dat Jezus erdoor geraakt was.

Om mij te troosten, **zei Hij mij**: "Mijn dochter, wees moedig, wees niet bang. Wie leeft in mijn Wil, bevindt zich in het centrum van mijn Mensheid, omdat de Goddelijke Wil in Mij is zoals de zon in haar sfeer.

Hoewel haar stralen de aarde overspoelen, verlaat zij nooit haar hoogte, haar centrum.
Zij blijft altijd in haar sfeer, op haar majestueuze troon.
Terwijl haar licht alles doordringt en alles domineert, dient alles haar als voetbank, en iedereen wacht op haar heilzaam licht.

Zo bevond de Goddelijke Wil zich in Mij,
- als centrum in de sfeer van mijn Mensheid.
En vanuit mijn sfeer verspreidde het Licht zich naar allen en overal.

De eerste daad van de mens was:
- het verwerpen van mijn Hoogste Wil.
Het was dus passend dat mijn Mensheid:
- de eerste stap naar Hem zou zetten door deze Eeuwige Wil in Mij te centreren als het centrum van Leven, en
- door mijn Leven, mijn Werken en mijn Lijden, Hem terug zou brengen naar de mens, zodat de mens
- zou terugkeren naar zijn Schepper en
- zich weer zou plaatsen in de orde waarin hij geschapen was.

Zie je, mijn dochter,
- dat de ziel die in mijn Wil leeft, zich in het centrum van mijn Mensheid bevindt en
- dat alles wat Ik deed en leed, haar omringt en haar helpt.

Als zij zwak is, geef Ik haar kracht.
Als ze bezoedeld is, wast mijn Bloed haar en maakt haar mooier.
Mijn Gebeden ondersteunen haar.
Mijn Armen houden haar stevig vast en bedekken haar met de vrucht

van mijn Werken.

Kortom, alles draait om het verdedigen en helpen van deze ziel.

En daarom is de gedachte aan mijn Lijden zo vanzelfsprekend voor jou: omdat je leeft in mijn Wil, omringt mijn Lijden je als wolken van Licht en Genade.

In de sfeer van mijn Mensheid plaatst mijn Wil

- mijn Werken, mijn Stappen, mijn Woorden,

- mijn Bloed, mijn Wonden, mijn Pijnen,

- en alles wat ik heb gedaan

als in actie

- om de mens te roepen en

- hem de nodige hulp en middelen te geven

om gered te worden en terug te keren in de Schoot van mijn Wil.

Als mijn Wil de mens rechtstreeks had aangesproken, zou hij bang geweest zijn. In plaats daarvan heb Ik ervoor gekozen hem aan te trekken door alles wat Ik heb gedaan en geleden, als aanmoedigingen en middelen, om hem terug te brengen in mijn Armen.

De ziel die in mijn Wil leeft, leeft in het centrum van mijn Mensheid en geniet ten volle van de Vruchten van alles wat Ik gedaan en geleden heb. Mijn Wil verwezenlijkt in haar volledig het doel waarvoor zij geschapen is.

Degene die niet in mijn Wil leeft, kan zeer goed een manier vinden om gered te worden. Maar hij *geniet niet van alle Vruchten van de Schepping en de Verlossing.*

Na deze woorden van mijn lieve Jezus *zei ik Hem:*

"Mijn liefste, ik ben in de war:

Je zegt me dat ik in uw Wil leef en vervolgens verlaat U me!

Ach, wat een zwaar martelaarschap laat U me ondergaan!

Alleen U houdt de levensadem in mijn arme ziel in stand.

Zodra U me verlaat, verandert alles. Ik herken mezelf niet meer.

Alles sterft in mij: het licht sterft, de liefde sterft.

O, heb medelijden met mij en verlaat mij niet meer.
Ik kan het niet meer aan!"

Mijn Jezus onderbrak me en **Hij zuchtte**: "Mijn dochter, wees kalm, houd op met deze woorden die Mijn Hart verwonden.

O, wat zou Ik graag die spijker uit je hart willen trekken!
Ik weet dat deze spijker ondraaglijk is voor wie Mij bemint:
Hij doodt voortdurend, zonder medelijden.

Laat de gedachte varen dat Ik je zou kunnen verlaten.

Je moet jezelf ervan overtuigen dat Ik je niet verlaat, maar dat Ik dieper in jou doordring en dat Ik stil blijf in het kleine schip van je ziel.

De waarheid is dat er niets in jou veranderd is:

- alles wat er was, is er nog steeds in perfecte orde.

Een kleine beweging van Mij is voldoende en Ik ben bij jou.

En hoe zou Ik je trouwens kunnen verlaten?

Wie Mijn Wil doet en in Hem leeft, is volledig verbonden door de banden die

- de schepselen aan de Schepper binden,

- de geredde zielen aan de Verlosser,

- en de geheiligde zielen aan de Heiligmaker.

Mijn Wil bezegelt al deze banden en maakt de mens onafscheidelijk van Mij. Wees er dus zeker van dat uw Jezus je nooit zal verlaten."

Terwijl Hij dit zei, zag ik vele stralen van Licht naar mijn hart komen:

- sommige waren verbonden met alle geschapen dingen,

- andere met alles wat Jezus heeft gedaan en geleden, en

- weer andere met de Sacramenten.

Moge alles voor de Eer van God zijn, voor mijn ziel en alle zielen!
Amen.

18-5- 4 oktober 1925 - Het herhalen van hetzelfde Goede dient om het water te vormen dat het zaad van de Deugden begiet. Alles wat onze Heer gedaan heeft, blijft in de Goddelijke Wil.

Zoals gewoonlijk versmolt ik met de Allerheiligste Wil van God. Terwijl ik bezig was om **'ik bemin U'** op alle geschapen dingen te plaatsen, wilde ik:

- dat mijn Jezus alleen deze **'ik bemin U'** zou zien en horen, of
- dat Hij alles zou zien en horen door deze **'ik bemin U'** heen.

Er kwam een gedachte bij me op:

'Ik gedraag me als een kind dat niets anders kan zeggen dan een uit het hoofd geleerd zinnetje. Wat hebben die voortdurend herhaalde **'ik bemin U'** voor zin?

Toen verscheen mijn geliefde Jezus vanuit mijn binnenste met **'ik bemin U'** opgedrukt over zijn hele goddelijke Persoon:

- op zijn Lippen, op zijn Gelaat, op zijn Voorhoofd, zijn Ogen,
- op zijn Borst, zijn Handen, op zijn Vingertoppen
- kortom, overal.

Hij zei mij teder: "Mijn dochter, ben je niet blij dat geen van je **'ik bemin U'** verloren gaat, maar dat ze allemaal in Mij gegrift zijn?"

En ken je al het goede dat daaruit voortvloeit? Je moet weten dat wanneer een ziel besluit om goed te doen, om een deugd te beoefenen, dan doet zij in haar hart het zaadje van die deugd ontkiemen.

Door haar daden te herhalen,
vormt zij water om de plant die uit dit zaadje voortkomt te besproeien.

Hoe vaker ze haar daden herhaalt, hoe meer water krijgt de plant.
Hij groeit gezond en mooi en hij zal snel vruchten voortbrengen.

Als de ziel weinig enthousiasme toont om haar handelingen te herhalen, stikt de plant. En als hij erin slaagt uit de grond te komen, is hij zwak en produceert hij geen vruchten.

Arme plant die te weinig water krijgt om te groeien!

Mijn zon komt niet op voor hem om hem te bevruchten, te laten rijpen en mooie vruchten te laten dragen.

Als de ziel haar handelingen voortdurend herhaalt,

- produceert ze veel water om haar plant te besproeien en
- komt mijn Zon telkens op als ze water krijgt.

Ik verheug Mij zeer wanneer Ik haar zo vol kracht zie en zo snel zie groeien. Ik laat haar takken tot aan Mij groeien en als Ik haar vele vruchten zie, pluk Ik hen met plezier.

En Ik rust graag uit in zijn schaduw.

Het herhalen van je **"ik bemin U"**,

geeft je het water om de boom van de *Liefde* in jou te laten groeien.

Het herhalen van *daden van geduld*

doet in jou de boom van geduld groeien.

De herhaling van je daden in mijn Wil vormt het water

om de goddelijke en eeuwige Boom van mijn Wil in jou te laten groeien.

Niets wordt gevormd door één enkele daad of slechts enkele daden.

Er zijn voortdurend herhaalde daden nodig.

Alleen je Jezus kan dingen vormen, zelfs de grootste,
door één enkele Daad, omdat Hij de scheppende Kracht bezit.

Door dezelfde handeling steeds te herhalen, kan de mens
beetje bij beetje het Goede vormen dat hij wenst.

Door gewoonte wordt een deugd natuurlijk.

Zo gaat het in de natuurlijke orde.

Een persoon kan geen *onderwijzer* worden zonder de klinkers en medeklinkers vele malen te hebben gelezen. Hij moet voortdurend werken om zijn geest, zijn wil en zijn hart te verzadigen met alle kennis die nodig is om anderen te kunnen onderwijzen.

Een mens kan niet verzadigd geraken als hij niet hap voor hap het voedsel eet dat hij nodig heeft.

Een boer kan zijn oogst niet binnenhalen als hij niet lange tijd dag in dag uit op zijn akker heeft gewerkt.

Hetzelfde geldt voor veel andere dingen.

Het voortdurend herhalen van dezelfde handeling is een teken dat iemand zijn doel echt wil bereiken.

Herhaal daarom voortdurend, zonder ooit moe te worden.

Toen bevond ik me buiten mijn lichaam. Mijn lieve Jezus bracht mij naar alle plaatsen waar Hij, toen Hij op aarde was, handelde, leed, bad en ook weende. Alles wat Hij gedaan had, was in beweging.

En mijn beminnelijke **Jezus zei mij**: "Mijn dochter, dochter van mijn Hoogste Wil, mijn Wil wil dat je aan alles deelneemt.

Alles wat je ziet, zijn al mijn Werken die Ik deed tijdens mijn verblijf op aarde. Mijn Wil bewaart hen in Zichzelf omdat de mensen niet bereid zijn om hen te ontvangen, en deels omdat ze nog niet weten wat Ik gedaan heb.

Ziehier *mijn Gebeden die Ik 's nachts deed*, bedekt met bittere tranen en vurige zuchten, voor de redding van allen
Zij staan allemaal klaar om zich aan de mensen te geven, om hen de vruchten te geven die zij bevatten.

Dochter, kom er in, bedek jezelf met mijn Tranen, kleed je met mijn Gebeden, zodat mijn Wil in jou de Weldaden kan volbrengen die zich in mijn Tranen, Gebeden en Zuchten bevinden.

Mijn Wil houdt in zich als in rijen:

- de Pijnen van mijn kindertijd,
- al mijn Innerlijke Daden van mijn verborgen Leven, die wonderen van genade en heiligheid zijn,
- al de vernederingen en glorie, en
- de Pijnen van mijn Openbaar Leven,
- de meest verborgen Pijnen van mijn Passie

Alles blijft in afwachting.

Het volledige resultaat is nog niet door de mensen ontvangen.

En Ik wacht op degene die in mijn Wil zal leven,

zodat mijn goede Daden niet langer in afwachting blijven, maar dat zij

zich uitstorten over hen om hen het volledige resultaat te geven.

Alleen degene die in mijn Wil zal leven, zal ervoor zorgen dat mijn Verdiensten niet langer in afwachting blijven.

Daarom wil Ik niets dat tussen ons in afwachting is.
Noch tolereer Ik dat Ik je niet alles kan geven wat Ik wil.
Dus wil Ik mijn eigen Wil in jou vinden,
zodat niets zich kan verzetten tegen wat mijn Wil je wil geven."

Terwijl Jezus dit zei, ging ik van de ene Daad van Jezus naar de andere en werd ik als het ware getransformeerd, bedekt door zijn eigen Daden, Gebeden, Tranen en Lijden.

Wie zou kunnen zeggen wat ik allemaal meegemaakt heb!
Ik hoop dat mijn geliefde Jezus mij de genade zal schenken om volmaakt te beantwoorden aan zijn aanbiddelijke Wil. Amen.

18-6- 10 oktober 1925 - Uitwisseling van Wil tussen de Hemelse Vader, de Maagd Maria en Luisa. De Maagd Maria herhaalt voor hen die in de Goddelijke Wil leven wat Zij voor haar Zoon deed.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn arme geest bevond zich plotseling in een buitengewoon verheven sfeer.
Het leek alsof ik de Godheid zag, en, op één van de knieën van de Hemelse Vader, de Koningin-Moeder als dood, zonder leven.

Verbaasd zei ik tegen mezelf:
***"Mijn moeder is dood, maar wat een prachtige dood:
sterven op de Schoot van haar Schepper!"***

Toen ik beter keek, zag ik dat de wil van Moeder Maria los was van haar lichaam en zich in de handen van de hemelse Vader bevond. Verbijsterd kon ik het niet begrijpen.

Toen zei een Stem vanop de Goddelijke Troon:

Zij is de uitverkorene onder alle uitverkorenen.
Zij is de allermooiste,
Zij is de enige mens die Ons haar wil gegeven heeft
en die hem levenloos op onze knieën, in onze Handen gelegd heeft.

In ruil daarvoor hebben Wij haar onze Wil geschonken.
Wij konden haar geen groter geschenk geven.
Want het verwerven van deze allerhoogste Wil gaf haar de Macht
- om het Woord op aarde te laten neerdalen en
- de Verlossing van de mensheid in gang te zetten.

Een menselijke wil zou geen enkele aantrekkingskracht op Ons gehad hebben. *Maar een Goddelijke Wil in dit onvergelijkbare schepsel heeft Ons verrukt en overwonnen.*

Onmachtig om weerstand te bieden,
- hebben Wij toegegeven aan haar smeekbeden en
- hebben Wij het Woord op aarde gezonden.

Dat gezegd zijnde, verwachten Wij van jou dat
- je komt sterven op de andere Knie van de Vader
- en jij ook jouw wil aan Ons geeft.

Vervolgens, wanneer Wij in onze Handen zien dat jouw wil gestorven is
alsof hij voor jou niet meer bestaat, zullen Wij jou de Onze schenken.

*En door jou - dat wil zeggen door onze Wil in jou -
zal ons Fiat op aarde herleven.*

Wij zullen naar de wil van jullie beide kijken: de wil van de goddelijke
Moeder en jouw wil, als een kostbaar onderpand,
dat kan dienen als losgeld voor de wil van alle andere mensen.

Toen verstomde de Stem.

Ik bevond me op de andere Knie van de Vader terwijl ik mijn laatste
adem uitblies. Toen keerde ik terug naar mijn lichaam.

Ik kan niet zeggen hoe ik me voelde.

*Maar ik kan alleen maar zeggen dat ik met heel mijn hart heb gebeden
- dat mijn wil nooit meer in mij zou terugkeren en*

- dat alleen de Wil van God in mij zou leven.

Ah! Deze Wil bezit alle Goede Dingen.

En Hij weerspiegelt Jezus perfect in de zielen.

Als echo van het Fiat van de Schepping omvat Hij alles en iedereen in één enkele ademhaling.

En Hij geeft een volmaakte teruggave aan God voor het Werk van de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking.

De Goddelijke Wil, die in ons werkzaam is, kan alles doen, Hij is de ware Koning die heerst en regeert over alles.

Later zag ik **mijn hemelse Moeder met haar baby Jezus in de armen.** Zij kuste Hem en legde Hem aan haar borst om Hem te voeden met haar zeer zuivere melk.

Ik zei Haar: "Moeder, geeft U mij niets?"

Oh! Sta mij tenminste toe om mijn "***ik bemin U***"

tussen uw mond en die van Jezus te leggen wanneer U Hem kust, zodat mijn klein "***ik bemin U***" alles wat U doet begeleidt!"

Zij antwoordde me:

"Mijn dochter, doe het, zet je klein '***ik bemin U***' niet alleen op onze lippen, maar ook op alles wat er tussen Hem en mij gebeurt.

Je moet weten dat alles wat ik voor mijn Zoon deed,

ik ook deed voor de zielen die in de Goddelijke Wil zullen leven opdat zij, door in deze heilige Wil te zijn, in staat zouden zijn om net zo veel van deze dingen te genieten als Jezus.

Dus toen ik mijn Zoon kuste, kuste ik al deze zielen.

Als je wil dat ik voor jou herhaal wat ik voor mijn Zoon heb gedaan, zorg er dan voor dat je altijd in zijn Wil bent.

En ik zal je rijkelijk begunstigen.

18-7- 17 oktober 1925 - Net zoals voedsel noodzakelijk is voor een goede gezondheid van het lichaam, is de Goddelijke Wil nodig voor een goede gezondheid van de ziel. Beproevingen helpen om de slechte neigingen van de ziel te bestrijden.

Na twee zware dagen zonder mijn grootste Goed, Jezus, voelde ik Hem in mij bewegen. Het leek alsof Hij in mij zat, met zijn Hoofd op mijn schouder, klaar om met mij te spreken.

Ik drukte Hem tegen me aan en in totale overgave ging ik luisteren. Het leek alsof **Hij mij zei:**

"Ach mijn dochter, mijn Wil is meer dan voedsel. Voedsel:

- geeft kracht aan het lichaam, verwarmt het,
- vermeedert het bloed,
- verheldert het verstand als het verzwakt is,
- brengt energie in alle ledematen en
- zet de mens aan tot nieuwe werken en offers.

Maar degene die vast, die het noodzakelijke voedsel voor zijn lichaam niet neemt, is zwak, koud, arm aan bloed. Zijn verstand verzwakt. Hij is uitgeput in al zijn ledematen. Dit bedroeft hem en laat hem niets doen. Hij is zonder de wil om zich ergens voor op te offeren.

Arme ziel, zij voelt het leven uit heel haar wezen verdwijnen, zozeer dat wanneer een ziekte dodelijk is voor een mens, hij het voedsel overgeeft. En door het voedsel over te geven is hij bereid om te sterven.

De Eeuwige Wijsheid heeft bepaald dat ook de ziel voedsel zou hebben en Zij schonk haar de Hoogste Wil als kostbaar Voedsel.

Wie dit Voedsel tot zich neemt,
- is sterk in het doen van het Goede,
- is doordrenkt van Liefde voor zijn God.

Dit Voedsel vermeedert het Goddelijke Bloed
om de groei van het Leven van God in hem te vormen
De Zon schijnt in zijn verstand

om zijn Schepper te leren kennen en zich naar zijn Beeld te vormen.
Dit Voedsel van mijn Wil brengt vitaliteit in de hele ziel
om alle deugden in werking te stellen.
En het zet haar aan tot nieuwe werken en grote offers.

Het Voedsel van mijn Wil wordt op elk moment gegeven,
- bij elke ademhaling, 's nachts, overdag,
- in elke situatie en zo vaak als je wil.
En er is geen angst, zoals bij lichamelijk voedsel,
dat het nemen van te veel, schade zou veroorzaken en zelfs ziekten.

Nee, nee, hoe meer je neemt,
- hoe meer het de ziel versterkt en
- hoe meer het haar doet gelijken op haar Schepper.
Je kan je mond voortdurend open houden
om dit hemelse Voedsel op te nemen.

Het is totaal anders voor degenen die dit voedsel van mijn Wil niet nemen: van degenen die het helemaal niet nemen, kan worden gezegd dat zij zich voorbereiden op een eeuwige dood.

Degenen die er zelden van eten, zijn:
- zwak en onstandvastig in het Goede,
- koud in de liefde, arm aan goddelijk Bloed,
zodat het goddelijke Leven in hen anemisch groeit.

Het licht in hun verstand is zo schaars
dat zij weinig of niets van hun Schepper kennen.
En door Hem niet te kennen, is hun gelijkenis ver van Hem verwijderd,
zo ver als zij verwijderd zijn van het Voedsel van zijn Wil.

Zij hebben geen energie om het goede te doen omdat zij niet voldoende voedsel hebben, en zij verliezen :
- nu eens hun geduld,
- nu hun liefde,
- nu hun onthechting van alles,
zodat de arme deugden leven alsof ze worden gewurgd,
zonder voldoende voedsel van mijn Wil.

Ah! Als je een ziel kon zien die dit hemelse Voedsel mist, zou je wenen. De ellende en de vuiligheid waarmee zij bedekt is, is immers immens!

Maar toch verdient degene die geen lichamelijk voedsel tot zich neemt, meer medelijden, omdat het hem vaak ontbreekt aan de middelen om het te kopen.

Maar het Voedsel van mijn Wil wordt gratis gegeven

Dus degene die dit Voedsel niet neemt, verdient veroordeling.

En hij vormt die veroordeling zelf omdat hij het Voedsel, dat hem het Leven gaf, afgewezen heeft."

Daarna hoorde ik dat verschillende mensen tegenkantingen, vernederingen en andere dingen ondergaan hadden.

Mijn lieve Jezus hervatte zijn spreken: "Mijn dochter, als het lichaam slecht bloed bevat dat het goede bloed besmet, is het noodzakelijk om blaren, bloedzuigers, aderlatingen toe te passen om het slecht bloed eruit te halen.

Anders dreigt het lichaam levenslang verlamd te blijven.

Zo ook bevat de ziel die het voortdurende Voedsel van mijn Wil mist, zovele slechte sappen. En het is noodzakelijk:

- om blaren van *vernederingen* toe te passen om het slechte sap van *eigenwaarde* eruit te trekken,
- beten van bloedzuigers om het besmette sap van *ijdelheid en ego* eruit te trekken, en
- plotselinge aderlatingen om te voorkomen dat het slecht bloed van de *kleine gehechtheden* aan bepaalde mensen die goed doen, die zich vormen in het hart, zich verspreidt.

Anders zouden deze sappen zo sterk toenemen dat zij alles wat zij doen, besmetten, zodat zij hun hele leven verlamd blijven in het goede. De puncties zijn altijd nuttig.

Zij zijn de wachters van het hart die het bloed zuiver houden, dit wil zeggen, de intenties van de ziel om het goede te doen.

Daarom, als iedereen het goede zou doen om alleen mijn Wil te

vervullen, zouden de puncties niet nodig zijn. Want mijn Wil is de beschermer tegen alle slechte neigingen.

Dus de puncties zijn ook de straffen voor degenen die zich niet voldoende voeden met het Voedsel van mijn Wil."

18-8- 21 oktober 1925. Effecten van een Daad in de Goddelijke Wil. Het Lijden van Jezus blijft in de Goddelijke Wil in afwachting van het berouw van de zondaar.

Toen mijn lieve Jezus deze morgen kwam, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, Ik breng je de kus van de hele Hemel. Hij kustte me.

En **Hij vervolgde**: "De hele Hemel bevindt zich in mijn Wil.

En in alles wat Ik doe, aangezien zij zich in deze Hoogste Wil bevinden, voelen zij de echo van mijn Daden.

En als antwoord op mijn Echo, herhalen zij wat Ik doe."

Nadat Hij dit had gezegd, verdween Hij.

Maar een paar uur later kwam Hij terug. **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, geef Mij de kus terug die Ik je gegeven heb.

De hele Hemel, mijn Moeder, onze Hemelse Vader en de Heilige Geest wachten op de wederkerigheid van jouw kus.

Er is immers een Daad van Hen naar de mens in ballingschap uitgegaan. En nu verlangen Zij ernaar dat deze Daad in dezelfde Wil aan Hen teruggegeven wordt."

Dus bracht Hij zijn Mond dicht bij de mijne.

Bevend gaf ik Hem mijn kus terug.

Deze bracht een harmonisch geluid voort dat nooit eerder gehoord was. Het steeg omhoog en verspreidde zich over alles en iedereen.

Vervolgens **zei Hij mij** met een onbeschrijfelijke Liefde:

"Hoe mooi is een daad die in mijn Wil verricht wordt!

Wat een Kracht, wat een Grootseid, wat een Wonder!

Hij bereikt alles in de Hemel en op aarde, en de hele Schepping.

De hele schepping, engelen en heiligen geven en ontvangen de wederkerigheid van die daad.

Daarom kan een daad die in mijn Wil gedaan is, niet zonder wederkerigheid blijven.

Anders zouden allen het verdriet voelen van een goddelijke Daad
- die allen in beweging gebracht heeft,
- waarin allen hun aandeel geleverd hebben,
en die toch niet met wederkerigheid beantwoord is.

Het werk van de ziel in mijn Wil is als het zilveren geluid van een vibrerende en luide bel, die zo sterk luidt, dat zij de aandacht van iedereen trekt. En zij klinkt en weerklinkt zo zoet:

- dat iedereen aan dat geluid het werk van de ziel in mijn Wil herkent en
- dat allen de glorie en eer ontvangen van een goddelijke Daad."
Nadat Hij dit had gezegd, verdween Hij.

Vervolgens bleef ik me verenigen met de Goddelijke Wil.

En ik treurde over elke belediging die mijn Jezus aangedaan werd, vanaf de eerste tot de laatste mens die op aarde zou komen.

En terwijl ik treurde, vroeg ik om vergiffenis voor deze beledigingen.

Maar terwijl ik dit deed, zei ik bij mezelf: "Mijn Jezus, mijn Liefde, het is voor mij niet genoeg om bedroefd te zijn en om vergiffenis te vragen voor al deze beledigingen. Ik zou alle zonden willen vernietigen zodat U nooit meer beledigd zult worden."

Jezus bewoog in mijn binnenste en Hij zei mij:

"Mijn dochter, Ik had een speciale pijn voor elke zonde.

En Ik heb aan elke Pijn de vergiffenis voor de zondaar gekoppeld.

Nu blijft deze Pijn in mijn Wil in afwachting van de zondaar.

Wanneer hij Mij beledigt en hij heeft spijt van Mij beledigd te hebben en hij treurt hierover, dan voeg Ik mijn Pijn samen met die van hem. En Ik kan hem onmiddellijk vergiffenis schenken.

Maar hoeveel mensen beledigen Mij en hebben geen berouw!

En mijn Pijn en vergiffenis blijven wachten in mijn Wil, als het ware geïsoleerd. Dank je, mijn dochter, dank je dat je in mijn Wil komt om mijn Pijn en vergiffenis gezelschap te houden.

Blijf verder rondgaan in mijn Wil, en maak mijn pijn tot de jouwe.
Roep bij elke belediging: "**Pijn! Vergiffenis!**" Dan ben Ik niet alleen als Ik treur en om vergiffenis vraag, maar dan heb Ik het gezelschap van de kleine dochter van mijn Wil, die samen met Mij treurt."

18-9- 24 oktober 1925 - De Goddelijke Wil is één enkele, immense en eeuwige Daad die alles tegelijk bevat: de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking.
Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit deze ene Daad, neemt deel aan al zijn Werken, en vormt één enkele Daad met zijn God.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke staat verkeerde, voelde ik mijn lieve Jezus zich in mijn binnenste bewegen, alsof Hij zich in mij uitstreckte in een toestand van doodsstrijd.

Ik hoorde zijn Ademhalingen als van iemand die in doodsangst verkeert, en ik voelde mezelf ook in doodsangst samen met Hem.

Nadat ik een tijdje met Jezus geleden had, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, het denken aan mijn Passie, het medelijden hebben met mijn Lijden, bevalt Mij zeer.

Ik voel dan dat ik niet alleen ben in mijn Lijden, maar dat Ik het gezelschap heb van een mens, omwille van wie Ik zoveel lijd en die Ik zozeer bemin. En omdat Ik hem bij Mij heb, wordt mijn Lijden lichter voor Mij.

Hoe zwaar is het om alleen te lijden! Wanneer Ik zie dat Ik alleen ben, heb Ik niemand aan wie Ik mijn Lijden kan toevertrouwen, noch aan wie Ik de vruchten van mijn Lijden kan geven.

Daarom blijf Ik verstikt door Lijden en Liefde.

Mijn liefde, niet in staat om meer te verdragen, komt dan naar jou:

- om in jou te lijden, en
- zodat jij samen met Mij de pijnen van mijn Passie opnieuw doorleeft, in de huidige tijd, om te herhalen wat Ik deed en leed in mijn Mensheid.

Het *herhalen van mijn Passie* in het heden in een mens, verschilt van degenen die alleen *aan mijn Lijden denken* en medelijden met Mij hebben.

In het eerste geval wordt een daad van mijn Leven gesteld in mijn plaats, en mijn Lijden wordt herhaald. Ik voel dat de mens echt herbeleefd wat Ik meegemaakt heb en Hij geeft Mij de Verdiensten en Waarde van een Goddelijk Leven terug.

In het tweede geval voel Ik enkel de aanwezigheid van de mens.

Maar weet je in wie Ik mijn Lijden van mijn Passie opnieuw kan herhalen in de huidige tijd?

In degene voor wie mijn Wil het centrum is van haar leven.

Mijn Wil is één enkele Daad, die geen opeenvolging van daden kent. Deze ene Daad is zoals vastgezet op een punt dat nooit beweegt. En dat punt is de Eeuwigheid.

En hoewel het één enkele Daad is, is het de eerste, oneindige Daad. De omtrek ervan is zo immens dat niets eraan kan ontsnappen.

Hij omvat alles en iedereen in één enkele omhelzing.

Alles komt voort uit die eerste Daad, uit één enkele Daad.

Zo zijn de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking één enkele Daad voor de Godheid. En enkel omdat ze één enkele Daad zijn, heeft Hij de macht om alle daden als de Zijne te beschouwen, alsof ze één enkele Daad zijn.

Zij die in mijn Wil leeft, bezit deze Ene Daad.

Het is dan ook niet te verwonderen dat zij deelneemt aan mijn Passie alsof deze in het heden plaatsvindt.

In deze ene Daad vindt zij haar Schepper die de Schepping scheidt, en zij vormt één enkele Daad met haar God.

En zij scheidt samen met Hem.

Zij vloeit als één enkele Daad in alle geschapen dingen.

En zij vormt de Glorie van de Schepping voor haar Schepper.

Haar liefde straalt op alle geschapen dingen.

Zij geniet ervan en heeft er plezier in.

Zij bemint hen als haar eigen dingen en als dingen van haar God.

Zij heeft een 'noot' In deze ene Daad echoot zij in geheel het Goddelijke Werk. En in een opwelling van liefde zegt zij:
'Wat van U is, is van mij, en wat van mij is, is van U
Glorie, Eer en Liefde aan mijn Schepper.'

In deze ene Daad vindt zij de Verlossing in het heden.
Zij maakt deze volledig tot de hare.
Zij lijdt mijn Pijnen alsof zij de hare zijn.
En zij stroomt in alles wat Ik deed:
- in mijn gebeden, in mijn werken, in mijn woorden.
Zij heeft in alles een 'noot':
- van boetedoening, van medelijden,
- van liefde en van plaatsvervanging voor mijn Leven.

In deze ene daad vindt zij alles, maakt zij alles tot het hare, en overal plaatst zij haar wederkerige liefde, haar "ik bemin U".

Daarom is het Leven in mijn Wil, het Wonder van de wonderen.
Het is de betovering van God en van heel de Hemel,
omdat zij de kleinheid van de mens door heel het Werk van hun Schep-
per zien stromen. Verbonden met deze ene Daad, verspreidt zij zich als
een zonnestraal, overal en in alles.

Daarom raad Ik je aan om nooit, zelfs niet ten koste van je leven,
uit deze ene Daad van mijn Wil te gaan.
Dan kunnen de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking
zich in jou in het heden herhalen."

Zie, ***zelfs de natuur bevat dingen die gelijken op deze ene Daad.***

In de hemelsfeer heeft de zon één enkele daad sinds zij door God
werd geschapen. Ze voert altijd één enkele daad uit.
Haar licht en warmte zijn zo doordrongen van elkaar dat ze
onafscheidelijk zijn.
En zij is altijd bezig met uitzenden van licht en warmte van bovenaf.

En terwijl ze van bovenaf niets anders kan doen dan één enkele daad,
is haar lichtontrek, die naar beneden komt, zo groot dat ze de hele

aarde omvat. En met haar omhelzing produceert ze ontelbare effecten. Zij vormt het leven en de glorie van alle geschapen dingen.

Door de kracht van deze ene daad heeft ze de kracht om elke plant in zich op te nemen en te voorzien van wat nodig is:

- aan de ene om te groeien,
- aan de andere om de vruchten te laten rijpen,
- aan weer een andere om haar zoetheid en geur te geven.

Je zou kunnen zeggen dat de hele aarde bij de zon om leven smeekt. En elke plant, zelfs het kleinste grassprietje, lijkt de zon te smeken om hun groei te bevorderen en deze van de vruchten die ze moeten voortbrengen.

Maar de zon verandert nooit van handeling. Zij heeft de glorie om altijd één enkele daad uit te voeren.

Ook **de menselijke natuur** bevat de gelijkenis van één enkele Daad, en dit wordt gevonden in **het kloppen van het hart**.

Het menselijke leven begint met het kloppen van het hart. Dit doet altijd één enkele daad, het doet niet anders dan kloppen. Maar de kracht van dit kloppen, de effecten ervan op het menselijk leven, zijn ontelbaar.

Terwijl het klopt, doet het bij elke hartslag het bloed door de ledematen stromen, tot in de verste uithoeken.

Terwijl het klopt, geeft het de kracht:

- aan de voeten om te lopen,
- aan de handen om te werken,
- aan de mond om te spreken,
- aan de geest om te denken.

Het voorziet de hele persoon van warmte en kracht.

Alles hangt af van het kloppen van het hart.

Zodanig, dat *als de hartslag wat zwakker wordt*, gaat de energie, de wil om te handelen, verloren. Het verstand wordt afgestompt wordt, vol pijn. Er ontstaat er een algemene malaise.

En als de hartslag stopt, stopt het leven.

De Kracht van één enkele, voortdurend herhaalde daad is groot,
- des te meer **de Ene Enkele Daad van een Eeuwige God**,
die de Macht heeft om alles met *één enkele Daad* te doen.
Daarom bestaat in deze ene daad geen verleden en geen toekomst.
En degene die in mijn Wil leeft, bevindt zich al in deze Ene Daad,

In de menselijke natuur, klopt het hart voortdurend.
En het vormt op die manier het leven van het lichaam.
Zo klopt mijn Wil zonder ophouden in het diepste van de ziel,
maar *met Eén enkele Hartslag*,
En terwijl deze Hartslag klopt, geeft Hij haar:
Schoonheid, Heiligheid, Kracht, Liefde, Goedheid en Wijsheid.

Deze Hartslag omvat hemel en aarde,
- is als de bloedsomloop,
- is als een lichtonttrek die zich bevindt op de hoogste plaatsen
en in de verst afgelegen delen.

Waar deze Ene Daad, deze Hartslag van de ziel, volledig regeert en
zijn volledige kracht heeft, is het een voortdurend Wonder.
Het is het Wonder dat alleen een God kan verrichten.
Daarom worden er in haar nieuwe Hemelen, nieuwe onmetelijke
Genaden, verbazingwekkende Waarheden ontdekt.

Maar als je zou vragen waar zoveel Goeds vandaan komt, zou zij,
- verbonden met de zon,
- samen met de menselijke hartslag en
- samen met de Ene Enkele Daad van de Eeuwige God, antwoorden:

'Ik doe maar één ding, ik doe altijd de Wil van God en ik leef in Hem.
Dit is mijn hele geheim en al mijn geluk.'"
Na deze woorden verdween Jezus.

Even later bevond ik me buiten mijn lichaam *met het klein Kindje
Jezus in mijn armen*. Hij was zeer bleek en Hij trilde over zijn hele
Lichaampje. Zijn lippen waren blauw en Hij had het koud.

Hij was zo uitgeput dat Hij medelijden opwekte.

Hij leek zijn toevlucht in mijn armen te zoeken om Hem te beschermen. Ik drukte hem tegen mijn hart om hem warmte te geven.

Ik nam zijn kleine handjes en voetjes in mijn handen en ik kneep erin zodat ze niet meer beefden. Ik kuste Hem keer op keer en ik zei Hem dat ik zeer veel van Hem hield.

Terwijl ik dat deed, kreeg Hij opnieuw kleur en Hij stopte met trillen. Hij herstelde zich volledig en drukte zich nog dichter tegen me aan.

Toen ik dacht dat Hij altijd bij mij zou blijven, zag ik tot mijn verbazing dat Hij van mijn schoot begon af te kruipen. Toen begon ik te wenen. En terwijl ik Hem bij de arm vasthield en zei ik Hem:
_"Jezus, waar ga je heen? Hoe is dit mogelijk! Verlaat je me?"

Hij antwoordde: "Ik moet gaan."

Ik vroeg: "Wanneer kom je terug?"

Hij antwoordde: "Over drie jaar."

Toen begon Hij weg te lopen.

Mijn verdriet was enorm. Te midden van mijn tranen en mijn stuiptrekkingen herhaalde ik steeds: "Ik zal hem drie jaar lang niet meer zien! O mijn God, wat moet ik nu doen?" Mijn verdriet was zo groot dat ik het bewustzijn verloor. En ik kon niets meer horen.

Toen ik weer bij bewustzijn kwam en mijn ogen nauwelijks open had, zag ik dat Hij teruggekomen was en terug op mijn schoot klom. Hij kroop tegen me aan en Hij streelde me met zijn kleine handjes. Hij kuste mij en **Hij herhaalde:**

"Rustig maar, rustig maar, want Ik ga niet weg."

Terwijl Hij dat tegen me zei, voelde ik dat ik weer tot leven kwam. Daarna keerde ik terug in mijn lichaam. Maar ik was zo bang dat ik dacht dat ik zou sterven.

18-10- 1 november 1925 - Het gemis van Jezus is het grootste lijden. De gevolgen van het lijden in de Goddelijke Wil.

Beroofd van mijn lieve Jezus, beleefde ik zeer bittere dagen.
De gedachte dat ik Hem nooit meer zou zien, kwelde mijn hart op wrede wijze: "Ach, Jezus, U stort mij in een ware hel!

Mijn pijn overtreft zelfs die van de hel, aangezien de verdoemden, die geen zaad van liefde in zich hebben, voor U wegvluchten.

Ze verlangen er niet naar U te omhelzen, omdat hun lijden door uw Aanwezigheid nog erger zou worden.

Als je de liefde haat, zoek je niet de aanwezigheid van de persoon die je haat. Zo is voor de verdoemden het gemis van U draaglijker.

Maar voor mij, ongelukkige die ik ben, is dit het tegenovergestelde:

- ik bemin U,

- ik voel het zaad van de liefde tot in mijn botten, mijn zenuwen en mijn bloed.

- We hebben meer dan veertig jaar bij elkaar geweest.

Herinnert u zich dan niet dat U mijn hele wezen met uw aanwezigheid vervuld hebt?

Nu ik U moet missen, voel ik me alsof ik van alles beroofd ben: mijn botten, mijn zenuwen en mijn bloed smachten naar jou.

In mij is er een voortdurend gekreun dat mij kwelt:

Mijn hele wezen wil Degene terugvinden die het vervulde.

Ziet U niet de wrede verscheuringen waaronder mijn arm bestaan gebukt gaat?

Ach! In de hel zijn er zo geen verschrikkelijke pijnen, en geen zo'n wrede verscheuringen, afwezigheden van een bezeten en geliefde God!

Ach, Jezus, kom terug naar degene die van U houdt, naar de ongelukkigste van alle ongelukkigen, naar degene die alleen ongelukkig is omwille van U, alleen vanwege U.

Ach, ik kan het zeggen: alleen U hebt mij ongelukkig gemaakt.

Ik ken geen ander ongeluk!

Terwijl ik in deze zo triestige zee van ontberingen zwom, stopte ik. En ik begon na te denken over het lijden van het Hart van mijn Jezus om dit te vergelijken met het lijden van mijn arm hart.

In de gedachte aan het Lijden van mijn Jezus vond ik echter geen troost. Mijn eigen lijden werd enkel groter.

Dat gaf mij de gedachte dat mijn lijden dat van mijn Jezus overtreft. Zijn Lijden is weliswaar groot maar het wordt hem aangedaan door eindige wezens. Mijn lijden wordt mij echter toegebracht door een oneindig Wezen, een God.

Inderdaad, Jezus kan niet het lijden ondergaan om door God verlaten te worden, net zomin als Hij zichzelf kan verlaten.

Bijgevolg kan Hij niet lijden door het lijden dat alle lijden overstijgt, namelijk het lijden van de afwezigheid van God.

Zelfs zijn doorboord Hart kon dat lijden niet ondergaan.

Bovendien, hoe groot het lijden ook is dat de mensen Hem aandoen, het vermindert zijn Soevereiniteit niet, het vermindert Hemzelf niet, en het belet Hem niet om het eeuwig Wezen te blijven, immens, oneindig, beminnelijk en aanbiddelijk als Hij is.

Wat mij betreft, ik heb geen soevereiniteit of heerschappij.

En zonder Jezus voel ik me minderwaardig, vernietigd.

"Zie dan, o Jezus, hoe mijn lijden veel groter is dan het Uwe!

Ach, U kent het lijden dat de mensen U berokkenen.

Maar U kent niet het lijden dat een God zijn mensen kan bezorgen, hoe pijnlijk kan het voor hen is om U te moeten missen!"

Wat ik hierboven heb geschreven, geeft een goed beeld van de dwaze gedachten die mijn arme geest koesterde.

Ik zei tegen mezelf dat geen enkel lijden te vergelijken is met het lijden van het gemis van Jezus: een onmetelijk lijden, zonder begin en zonder einde. Zo groot als Jezus is, zo groot is het lijden van zijn afwezigheid.

Als gevolg van deze gedachten was mijn arm hart levenloos.

Om niet verder te gaan met deze dwaze gedachten, heb ik me ingespannen om mijn lijden niet meer te vergelijken met dat van Jezus en mij op iets anders te richten.
Ik bad tot Hem om mij zijn Kracht te geven.

De pijn van zijn afwezigheid was immens! Zij had een mysterieuze en goddelijke klank die andere pijnen niet hadden.
En het gewicht was zwaarder dan dat van alle andere pijnen samen.

Daarom vroeg ik dat Hij zo goed wou zijn om mijn pijn te aanvaarden, en mij omwille van deze pijn de grootste genade schenken:

“Dat allen zijn Allerheiligste Wil zouden kennen.
En dat Hij met zijn mysterieuze en goddelijke klank in alle harten zou weerklinken en iedereen zou oproepen om de Allerheiligste Wil te vervullen. Door zijn gewicht kon Hij de menselijke wil, de passies en de zonde verpletteren, zodat iedereen:
- Hem zou kennen, Hem zou beminnen en
- zou begrijpen wat het betekent om een God te verliezen.

Maar wie kan alles zeggen wat ik dacht? Het zou te lang duren.
Eigenlijk had ik alles in stilte willen voorbij laten gaan en mijn geheimen niet op papier willen zetten, maar de gehoorzaamheid legde het me op, en ik moest zeggen ‘Fiat’.

Ik voelde me totaal uitgeput en ik kon ik niet meer verder.
Mijn lieve Jezus, vol medelijden met mij, kwam uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij was helemaal buiten adem, met zijn mond was vol bloed. Er was zoveel bloed dat Hij niet kon spreken.
Met zijn droevige Blik vroeg Hij mij om hulp.

Toen ik zijn Lijden zag, vergat ik mijn eigen lijden. Omdat Hij bij mij was, leed ik namelijk niet meer. En ik smeekte Hem om mij met Hem te laten lijden.

Nadat we een tijdje samen geleden hadden, stopte het bloeden uit zijn mond. Toen Hij zag hoezeer zijn afwezigheid mij had geraakt, trok Hij mij naar zich toe.

En Hij strekte zich in mij uit om mij met Zichzelf te vullen.

Hij zei mij: "Arm kind, wat ben je verzwakt! In *feite is het lijden van het ontbereren van een God het grootste van alle lijden*. Daarom was de Kracht van mijn Wil nodig om het te kunnen verdragen.

Maar weet je wat het betekent om te lijden in mijn Wil?

Jouw lijden vloeide overal waar mijn Wil was:

op aarde, in de Hemel, bij de heiligen en de engelen.

Zij keken allemaal naar jou en hielpen je. Als het Paradijs in staat was geweest om te lijden, zouden hun vreugde en gelukzaligheid in lijden veranderd zijn. Maar omdat ze niet in staat zijn om te lijden, smeekten ze allemaal om genade voor jou.

Het lijden van de zielen die in mijn Wil leven, is het kruis van iedereen, voldoet voor iedereen, en verandert de woede van de Goddelijke Gerechtigheid in hemelse dauw.

Wees daarom moedig en verlaat nooit mijn Wil.

Ik bleef verward achter. Ik verwachtte verwijten van Jezus vanwege mijn dwaze gedachten, maar er gebeurde niets en we bleven in volmaakte vrede.

18-11- 5 november 1925 - Het Gekreun van de Heilige Geest met betrekking tot de Zeven Sacramenten. De wederkerige Liefde aan Jezus en de Heilige Geest.

Ik versmolt op mijn gebruikelijke manier met de Goddelijke Wil. Ik deed mijn best om mijn lieve Jezus te bedanken voor alles wat Hij in de Verlossing gedaan heeft.

Hij bewoog zich in mij **en Hij zei mij:** "Mijn dochter, met jouw vlucht in mijn Wil, bereik je alle Sacramenten die door Mij ingesteld zijn.

Je daalt af in hun diepten om Mij jouw kleine wederkerige liefde te schenken. Oh!

- Hoeveel van mijn verborgen Tranen zal je daar vinden,
- hoeveel bittere zuchten,
- hoeveel onderdrukte zuchten van de Heilige Geest, wiens Zucht voortdurend weerklinkt door de vele teleurstellingen van onze Liefde.

De Sacramenten werden ingesteld om mijn Leven op aarde verder te zetten, te midden van mijn kinderen.

Maar helaas, hoeveel verdriet veroorzaken ze Mij.

Daarom voel ik de noodzaak van jouw kleine liefde

Ze zal klein zijn, maar mijn Wil zal haar groot maken.

Mijn liefde verdraagt het niet dat iemand die in mijn Wil leeft:

- niet deelneemt aan mijn Pijnen en
- Mij geen kleine wederkerige liefde geeft voor alles wat Ik gedaan en geleden heb.

Daarom, mijn dochter, zie **hoe mijn Liefde zucht in de Sacramenten**:

(1) Als ik zie dat een kind wordt gedoopt, ween Ik van pijn

Want terwijl Ik door **het Doopsel** de onschuld aan hem teruggeef,

- vind Ik mijn kind terug,
- geef Ik hem de verloren rechten over de Schepping terug,
- glimlach Ik naar hem uit liefde en voldoening,
- verjaag Ik de vijand, zodat hij geen recht meer op hem heeft,
- vertrouw Ik hem toe aan de engelen, en heel de Hemel viert feest.

Maar onmiddellijk verandert mijn Glimlach in pijn, het Feest in rouw, want Ik zie dat deze gedoopte een vijand van Mij zal worden: een nieuwe Adam, misschien zelfs een verloren ziel.

Oh! Hoe zucht mijn Liefde bij elk Doopsel, vooral als daarbij komt dat de bedienaar die doopt, dit niet doet met het respect, de waardigheid en de eer die passend zijn voor een Sacrament, dat de nieuwe wedergeboorte bevat.

Ah! Vaak besteedt wordt meer aandacht besteed aan een futiliteit, aan een bepaald scenario, dan aan het toedienen van een Sacrament. Dan wordt mijn Liefde gekwetst zowel door de Doopsel-bedienaar als door de gedoopte. En Zij zucht met onbeschrijfelijke Zuchten.

Zou je Mij daarom voor elk Doopsel een wederliefde willen geven, een liefdevolle zucht om gezelschap te houden met mijn pijnlijke zuchten?"

(2) Daarna ging Hij over naar het **Sacrament van het Vormsel**.
Ach! Hoeveel bittere zuchten!

In het Vormsel geef Ik hem de verloren krachten terug, en maak Ik hem onoverwinnelijk voor alle vijanden, voor zijn passies.

Ik laat hem toe in de rijen van de strijdkrachten van zijn Schepper, zodat hij strijdt voor de verwerving van het hemelse vaderland.

De Heilige Geest geeft hem opnieuw zijn liefdevolle Omhelzing, overladen met duizend Strelingen, en biedt Zich aan als metgezel tijdens zijn levensreis.

Maar vaak ontvangt Hij de kus van een verrader, worden zijn Strelingen veracht, en vlucht men weg van zijn Gezelschap.

Hoeveel zuchten zijn er, hoeveel smeekbeden om zijn terugkeer, hoeveel stille stemmen tot het hart van degene die van Hem wegvlucht, tot Hij moe wordt van zijn aansporingen. Maar tevergeefs.

Wil jij dan niet jouw wederliefde geven, de liefdevolle kus, jouw gezelschap aan de Heilige Geest?

Hij zucht vanwege zoveel ondankbaarheid!

(3) Maar stop niet, vlieg verder en je zult de angstige zuchten van de Heilige Geest horen in **het Sacrament van de Biecht**.

Hoeveel ondankbaarheid, hoeveel misbruik en ontheiligingen van:

- zowel degenen die het sacrament toedienen als
- degenen die het ontvangen.

In dit sacrament *bereidt mijn Bloed zich voor*

- om op de berouwvolle zondaar te stromen,
- om zijn ziel te reinigen, te verfraaien, te genezen en te versterken,
- om hem de verloren genade terug te geven,
- om hem de sleutels van de Hemel terug te geven,
die de zonde hem had ontnomen,
- om de vredekus van vergeving op zijn voorhoofd te verzegelen.

Maar ach! Hoeveel hartverscheurende zuchten wanneer Ik zie dat zielen **dit Sacrament van boetedoening** naderen:

- zonder berouw, uit gewoonte,
- bijna als een manier om hun hart te luchten.

Anderen, afschuwelijk om te zeggen,
- in plaats van de ziel tot leven te brengen, om de genade te vinden, gaan om de dood te zoeken, door hun passies de vrije loop te laten.

Zo wordt het Sacrament gereduceerd tot een grap, een goed gesprek. En mijn Bloed, in plaats van neer te dalen als een reiniging, daalt neer als een vuur dat hen nog verder verhardt. Zo weent onze Liefde onophoudelijk bij elke Biecht.

En **onze Liefde zegt snikkend**: "Menselijke ondankbaarheid, hoe groot ben je! Overall zoek je manieren om Mij te beledigen. En terwijl Ik je het leven aanbied, geef je in ruil daarvoor de dood aan het Leven dat Ik je aanbied."

Zie je dus hoe onze zuchten jouw wederliefde verwachten in het Sacrament van de Biecht!"
Laat jouw liefde niet stoppen.
Ga langs alle tabernakels, bij elke sacramentele Hostie.
En in elke Hostie zal je de Heilige Geest horen zuchten met onbeschrijfelijke pijn.

(4) In het Sacrament van de Eucharistie ontvangen de zielen niet enkel het Leven, maar mijn Eigen Leven wordt hen gegeven.

Het doel van dit Sacrament is om Mijn Leven in hen te vormen. En elke Communie dient om mijn Leven te laten groeien, **zodat je kan zeggen**: "Ik ben een andere Christus."

Maar helaas, hoe weinig mensen genieten hiervan? Hoeveel keer kom Ik in harten en vinden ze wapens om Mij te verwonden, en herhalen ze de tragedie van mijn Passie.

En als de sacramentele gedaanten verdwijnen, in plaats van Mij te dwingen om bij hen te blijven, word Ik gedwongen om te vertrekken, doordrenkt van tranen, wenend om mijn sacramenteel lot. En Ik vind niemand die mijn tranen droogt en die mijn pijnlijke zuchten verzacht.

Als je die sluiers van de Hostie die Mij bedekken kon breken, zou je Mij doordrenkt van tranen vinden.
Ik weet immers welk lot Mij wacht wanneer Ik in de harten neerdaal.

Daarom moet jouw wederkerige liefde voor elke Hostie voortdurend zijn, om mijn tranen te drogen en om de zuchten van de Heilige Geest minder pijnlijk te maken."

Stop niet. Anders zullen Wij je niet altijd bij Ons vinden in onze zuchten en in onze geheime tranen, en zullen Wij de leegte van jouw wederliefde voelen.

(5) Daal af in het Sacrament van de Priesterwijding.

Hier zal je:

- onze meest intieme, verborgen pijnen vinden,
- onze bitterste tranen,
- onze meest hartverscheurende zuchten.

De wijding

- verheft de mens tot een opperste hoogte,
- geeft hem een goddelijk karakter, maakt hem tot:
  - herhaler van mijn Leven,
  - beheerder van de Sacramenten,
  - openbaarder van mijn Geheimen, van mijn Evangelie, van de heiligste Kennis,
  - de vredestitcher tussen Hemel en aarde,
  - de drager van Jezus naar de zielen.

Maar helaas! Hoe vaak zien Wij in de gewijde persoon dat hij

- onze Judas zal zijn,
- een misbruiker van de Wijding die hem is gegeven.

Oh! Hoe zucht de Heilige Geest, wanneer Hij ziet dat in de gewijde persoon de meest heilige zaken, het hoogste ambt dat bestaat tussen hemel en aarde, ontheiligd worden.

Elke ontheiliging, elke daad van de gewijde persoon, die niet volgens de ontvangen Wijding wordt verricht zal een schreeuw van pijn zijn, een bittere traan, een hartverscheurende zucht.

De Priesterwijding is het Sacrament dat alle andere Sacramenten samen bevat.

Dus als de gewijde persoon de ontvangen wijding in zich weet te behouden, zal hij bijna alle andere sacramenten redden.

Hij zal de verdediger en de redder van Jezus zelf zijn.

Daarom, als Wij dit niet zien in de gewijde persoon,

- worden onze Pijnen geconcentreerder,
- worden onze Zuchten onophoudelijker en pijnlijker.

Laat daarom jouw wederliefde stromen in elke priesterlijke daad om het zuchtend Liefdesverlangen van de Heilige Geest vergezellen.

(6) Leg je oor te luisteren en hoor onze diepe zuchten in het **Sacrament van het Huwelijk**.

Hoeveel wanorde is er niet in dit Sacrament.

Het Huwelijk werd door Mij verheven tot een Sacrament om

- er een heilige Band in te leggen,
  - het symbool van de Heilige Drie-Eenheid,
  - de Goddelijke Liefde die Zij omvat,
- zodat de liefde die zou moeten heersen tussen vader, moeder en kinderen, de hemelse Familie zou symboliseren.

Zo moest ik op aarde zoveel andere families hebben,

- die gelijken op de Familie van de Schepper,
- die bestemd zijn om de aarde te bevolken als zoveel aardse engelen, om hen terug te leiden om de hemelse Gewesten te bevolken.

Maar, oh! Hoeveel zuchten zijn er bij het zien van huwelijken:

- die gezinnen van zonde vormen,
- die de hel symboliseren met hun tweedracht, hun gebrek aan liefde, hun haat,
- die de aarde bevolken als zoveel rebellerende engelen die de hel zullen bevolken.

De Heilige Geest zucht met hartverscheurende zuchten

- bij elk huwelijk,
- bij het zien van zoveel helse nesten die op aarde worden gevormd.

Laat daarom jouw wederkerige liefde aanwezig zijn

- in elk huwelijk,
- bij elke mens die wordt geboren, zodat jouw liefdevolle zucht
- onze onophoudelijke Zuchten minder pijnlijk zal maken.

(7) Onze zuchten zijn nog niet ten einde. Daarom moet jouw wederliefde reiken tot aan **het bed van de stervende**, wanneer het **Sacrament van de laatste Zalving** wordt toegediend.

Maar ach! Hoeveel zuchten, hoeveel geheime tranen van Ons!

Dit Sacrament

- heeft de kracht om de zondige stervende in veiligheid te brengen,
- bevestigt de heiligheid voor de goeden en de heiligen.

Het is de laatste Band die, met zijn Zalving, gelegd wordt tussen de mens en God,

Het is het zegel van de Hemel dat op de verlostte ziel wordt gedrukt.

Het is de infusie van de verdiensten van de Verlosser

- om de ziel te verrijken, te reinigen en te verfraaien,
- Het is de laatste penseelstreek die de Heilige Geest geeft
- om haar voor te bereiden op het verlaten van de aarde,
  - zodat zij voor haar Schepper kan verschijnen.

Kortom, de laatste zalving is: de laatste uitdrukking van onze Liefde en de laatste bekleding van de ziel,

Het is het voltooiën van al haar goede werken.

Daarom werkt het op wonderbare wijze bij degenen die openstaan voor de Genade. Bij de laatste zalving wordt de ziel als met een hemelse dauw bedekt, die in één adem uitdooft:

- de passies, de gehechtheid aan de aarde en
- alles wat niet tot de Hemel behoort.

Maar helaas:

- hoeveel zuchten, hoeveel bittere tranen,
- hoeveel gebrek aan voorbereiding,
- hoeveel nalatigheid, hoeveel verloren zielen,
- hoe weinig heiligheid vinden Wij om te bevestigen,
- hoe weinig goede Werken om te ordenen en op hun plaats te zetten!

Oh! Als iedereen onze Zuchten zou kunnen horen, ons Verdriet aan het bed van de stervende wanneer het Sacrament van de laatste zalving wordt toegediend, zouden allen wenen van pijn.

Wil jij ons dan niet jouw wederliefde geven elke keer dat dit Sacrament wordt toegediend?

Het is immers de laatste uitdrukking van onze Liefde voor de mensen!

Overall wacht onze Wil op jou om jouw wederliefde te ontvangen en jouw gezelschap te hebben bij onze Zuchten en ons Kreunen."

18-12- 9 november 1925 - Versmelten met de Goddelijke Wil is de grootste daad om de Schepper te eren.

Zoals gebruikelijk was, smolt ik samen met de Heilige Goddelijke Wil om vervolgens mijn aanbidding te doen voor mijn Gekruisigde Geliefde. Het was meer dan eens gebeurd was, dat ik in slaap gevallen was, terwijl ik mijn daden in de Allerhoogste Wil verrichtte.

Dit overkwam me vroeger nooit. En dan had ik mijn daden niet afge- maakt en ook mijn aanbidding niet gedaan.

Dus zei ik bij mezelf: "Ik doe eerst mijn aanbedding voor het Kruisbeeld., En als ik niet in slaap val, zal ik me verenigen met de Goddelijke Wil om mijn gebruikelijke daden te doen."

Terwijl ik hierover nadacht, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij bracht zijn Gezicht dicht bij het mijne en Hij zei mij:

"Mijn dochter, Ik wil dat je je eerst in Mijn Wil versmelt en dat je voor de Allerhoogste Majesteit verschijnt:

- om alle menselijke willen opnieuw te ordenen in de Wil van hun Schepper.
- om met Mijn eigen Wil eerherstel brengt voor alle daden van de wil van de mensen die tegen de Mijne ingaan.

De Wil is uit Ons voortgekomen om de mens te vergoddelijken. En Wij willen dat de Wil aan Ons wordt teruggegeven. Wanneer deze Wil door hen afgewezen wordt om hun eigen wil te doen, is dat:

- de meest directe belediging aan de Schepper,
- het niet erkennen van alle goede dingen van de Schepping en
- het zich verwijderen van hun gelijkenis met Ons.

Vind je het dan niets, dat jij, door je te versmelten in Mijn Wil, al deze daden van Mijn Wil in jouw schoot neemt? Hoewel Mijn Wil één is, brengt Hij aan elke mens zijn actie van vergoddelijking.

Jij brengt al deze daden van mijn Wil samen en draagt ze voor aan de Allerhoogste Majesteit, om ze met jouw liefde en de Mijne te beantwoorden, en om eerherstel te brengen voor alle tegengestelde daden van de mensen.

Je moet Mijn Wil vragen om de mensen opnieuw te verrassen met herhaalde daden, zodat zij

- Hem zullen leren kennen,
- Hem zullen ontvangen als hun eerste Daad,
- Hem zullen beminnen en Hem in alles zullen vervullen.

Velen aanbidden mijn Wonden.

Maar niemand geeft Mij de Rechten van mijn Wil terug, als de eerste Daad die Ik verrichtte ten opzichte van de mens.

Daarom is het jouw taak om dit te doen,
omdat jij een speciale zending hebt met betrekking tot mijn Wil.

En als je in slaap valt terwijl je dit doet, zal onze hemelse Vader je
liefdevol aankijken als Hij je ziet slapen in zijn armen.

Hij ziet hoe zijn kleine dochter zelfs in haar slaap
alle daden van zijn Wil in haar schoot houdt om:

- hen te herstellen, hen met liefde te beantwoorden, en
- elke daad van Onze Wil de Eer, de Soevereiniteit en het Recht te
geven die Hem toekomen.

Daarom moet je eerst je plicht doen,
en daarna, als je kan, ook de aanbidding van mijn Wonden."

Geprezen zij Jezus voor altijd!

Deze nacht, door zijn Goedheid, heb ik beide kunnen doen.

**18-13- 12 november 1925 - Wie als hoofd van een zending wordt
geroepen, moet alle goede dingen bevatten die bij die zending
horen om hen aan anderen door te geven. Het is de gewoonte van
de Eeuwige Wijsheid om de daden van de mens vast te stellen om
het Goede te voltooien dat Zij hem wil geven.**

Zoals gebruikelijk smolt ik samen met de Heilige Goddelijke Wil.
Mijn lieve Jezus bewoog in mijn binnenste. Hij hield me stevig vast en
leek me een les te geven.

Hij zei: "Mijn dochter,
wees aandachtig bij het verrichten van jouw daden in mijn Wil.
Je moet weten dat wie als hoofd van een zending wordt geroepen,
- hoe meer goede dingen hij bezit die bij die missie hoort,
- hoe meer goede dingen kan hij aan anderen doorgeven.

Die goede dingen zullen zijn als zaden die hij aan anderen uitleent,
zodat wie het geluk heeft deze zaden te verwerven,
zich de vruchten van deze zaden zal kunnen toe-eigenen.

Dit gebeurde met Adam, die als de eerste mens werd aangesteld als hoofd van alle generaties. Aangezien hij het hoofd was, moest hij alle zaden in zich dragen om aan anderen alles te geven wat nodig was voor de ontwikkeling van het menselijk leven.

Deze zaden zijn vervolgens vergroot, verduidelijkt en beter begrepen, naargelang

- de goede wil van de daaropvolgende generaties en
- hun vermogen en toepassingen op dezelfde zaden.

Maar Adam bezat ze allemaal in zich.

En je kan zeggen dat alles van hem afstamt.

Je kan dus zeggen dat hij, toen hij door God werd geschapen, begiftigd was met alle wetenschappen. Wat anderen met zoveel moeite leren, bezat hij als een verbazingwekkende gave.

Hij bezat dus de kennis van alle dingen op deze aarde.

Hij kende de wetenschap van alle planten, kruiden en de eigenschappen die elk ervan bevatte.

Hij kende de wetenschap van alle diersoorten en hoe hij ze moest gebruiken.

Hij kende de muziek, het zingen, het schrijven, de geneeskunde, kortom, alles.

En als de generaties elk hun eigen bijzondere wetenschap bezitten, dan bezat Adam ze allemaal.

Zie je nu dat degene die hoofd moet zijn, noodzakelijkerwijs al het goede in zich moet dragen dat hij aan anderen moet overdragen!

Zo is het ook met jou, mijn dochter.

Omdat Ik jou heb geroepen als hoofd van een speciale zending,

- nog meer dan een nieuwe Adam,

en het niet gaat om menselijke wetenschappen,

maar om de Wetenschap der wetenschappen, namelijk ***mijn Wil***,

- een wetenschap geheel van de Hemel,

wil Ik dat jij alle zaden bevat die mijn Wil bevat.

Hoe meer daden je verricht in Hem, hoe meer Kennis je verwerft,
des te meer stralen van Licht zal je toevoegen aan de Zon van mijn Wil.

En hoe voller deze lichtstralen zullen zijn,
hoe meer ze zullen worden verspreid tot het welzijn van de generaties,
zodat, getroffen door de volheid van het licht,
ze duidelijker zullen kunnen begrijpen
- welk Goed mijn Wil bevat,
- wat het betekent om in Hem te leven, en
- hoe groot het Goede is waarmee ze worden verrijkt.

Het zal zijn zoals met de zon: omdat zij zo vol is van licht,
kan zij gemakkelijk de hele aarde verlichten, opwarmen en vruchtbaar
maken, zodat iedereen het goede dat zij door haar licht brengt kan be-
grijpen, ieder naar eigen vermogen.

Maar als de zon, die van nature de aarde moet verlichten,
arm was aan licht, zou het licht dat naar beneden komt de aarde niet
volledig kunnen verlichten, maar misschien slechts een klein deel dat
zich dichterbij de zon zou bevinden.

En als Ik de zon, die van nature de aarde moet verlichten,
zo'n volheid van licht heb gegeven voor het welzijn van alle generaties,
des te meer wil Ik de Zon van mijn Wil vullen met de volheid van Licht,
die de zielen moet verlichten, opwarmen en in hen de vruchtbaarheid
van het Zaad van Goddelijke Heiligheid moet werpen.

Zoals Ik Adam koos als hoofd en zoals Ik een punt in de hemel koos om
het middelpunt van de zon te vestigen die de aarde zou verlichten,
zo heb Ik jou gekozen als middelpunt van de Zon van mijn Wil.

En de volheid van het Licht moet zodanig zijn dat iedereen ervan kan
genieten en door dit Licht kan worden omhuld,
zodat iedereen het tot zijn eigen bezit kan maken.

Daarom zijn al jouw daden in mijn Wil en de Kennis die Ik je openbaar,
nodig om de volheid van dit Licht te vormen."

Het is de gewoonte van **de Eeuwige Wijsheid om de daden van de mens te bepalen om het Goede te voltooien dat Hij hem wil geven.**

Zo gebeurde het ***met de komst van de Verlossing op aarde*** door het Eeuwige Woord. Het vereiste een tijdsverloop van vierduizend jaar.

En in die tussentijd waren

- *alle daden vastgesteld* die de mensen moesten verrichten om het grote Goed van de Verlossing te verdienen,
- en *alle Genaden en Kennis* die de Opperste Majesteit moest geven om datzelfde Goede te laten kennen, dat de komst van het Woord naar de aarde zou brengen.

Daarom moesten ***de patriarchen, de heilige vaders, de profeten en al de goeden van het Oude Testament*** met *hun daden* de weg bereiden, de ladder bouwen om de vervulling van de langverwachte Verlossing te bereiken. Maar dat was niet genoeg.

Hoe goed en heilig hun daden ook waren, er was nog steeds de hoge muur van de erfzonde die de mensen van God scheidde.

Daarom was **het nodig dat een Maagd werd geboren,**

- zonder smet van de erfzonde, onschuldig, heilig, en
- door God verrijkt met alle Genaden.

Deze Maagd nam alle goede Daden van de vierduizend jaar in zich.

Zij bedekte hen met haar onschuld, heiligheid en zuiverheid.

Zo zag de Godheid deze daden door de Daden van deze onschuldige en heilige Mens.

Niet alleen omarmde Zij alle daden van de voorvaderen.

Met haar eigen Daden overtrof Zij hen allen.

En daarom verkreeg Zij de komst van het Woord op aarde.

Hetzelfde gebeurde met **alle goede daden van de voorvaderen**. Het is zoals bij iemand die veel goud en zilver bezit, maar waar de beeltenis van de koning niet op is geslagen om het waardevol te maken als munt.

Hoewel het op zichzelf waarde bevat, kan het niet als betaalmiddel

beschouwd worden dat wettelijk in het koninkrijk kan circuleren. Maar stel je voor dat dit goud of zilver door de koning werd gekocht, en hij het vormde tot muntstukken waarop hij zijn beeltenis sloeg.

Dan zou dat goud het recht krijgen om als betaalmiddel te worden beschouwd. **Zo deed de Maagd.**

Zij sloeg haar onschuld, haar heiligheid, de Goddelijke Wil die Zij volledig bezat, op al die daden.

En zij bood hen allemaal samen aan de Godheid aan.

Zij verkreeg de Komst van de langverwachte Verlosser.

Zo voltooide de Maagd alle daden die nodig waren om het Woord op aarde te doen neerdalen. Maar daar eindigde het niet.

Om ervoor te zorgen

- dat de Verlosser zijn Werk op aarde zou kunnen uitvoeren en
- dat iedereen die het wilde, die Daden zou kunnen gebruiken als munten om de intrede in de Hemel te betalen,

was **de stempel van Onschuld, Heiligheid en de Goddelijke Wil** nodig.

Ook was het nodig dat **het Werk van het Woord zelf** de mens zou verheffen tot de Hemel.

Het Werk van de Maagd was voldoende om Mij naar de mensen te brengen.

Mijn Goddelijk Werk was nodig om de mens naar de Hemel te brengen.

Daarom omarmde Ik en maakte Ik al die daden tot de Mijne.

Ik vulde alles aan, voltooide alles.

En voor allen drukte Ik **het Goddelijke Zegel** op alle goede daden, van de eerste tot de laatste mens die op aarde zal komen.

Dit Zegel werd door Mij gedrukt met ongehoorde Pijnen en door het vergieten van mijn Bloed. En zo gaf Ik, als grootmoedige Koning, de munt aan allen om de Hemel te kunnen binnengaan.

Dit alles was vastgesteld door de Ongeschapen Wijsheid. En er mocht geen enkele daad ontbreken om de Verlossing tot stand te brengen.”

“Mijn dochter, zoals het was met de Verlossing, zo is het met mijn Wil. Om Hem bekend te maken en Hem te laten regeren als eerste levensdaad in de mens, is de vervulling van daden nodig.

Ook jij, naar het voorbeeld van mijn Hemelse Moeder en Mijzelf, moet in mijn Wil omarmen:

- alle daden die zijn verricht in het Oude Testament,
- de daden van de Koningin van de Hemel,
- de daden die Ik heb verricht,
- de daden die worden verricht en die zullen worden verricht door alle goeden en heiligen tot de laatste dag.

Op al die daden moet je jouw zegel van wederliefde, zegen, aanbidding drukken, met de Heiligheid en Kracht van mijn Wil. Niets mag aan je aandacht ontsnappen.

Mijn Wil omarmt alles, dus ook jij moet alles en iedereen omarmen en mijn Wil de eerste Ereplaats geven in alle daden van de mensen. Hij zal jouw zegel zijn, waarmee je het beeld van mijn Wil op alle daden van de mensen zult slaan.

Daarom is jouw werkingsgebied uitgestrekt. Ik wil je zien in mijn Wil,
- doorheen *alle Genaden en Wonderen* die Ik heb verricht in het Oude Testament, om Mij jouw wederkerige liefde en dankzegging te geven;
- in *de daden van de patriarchen en profeten*, om hun liefde aan te vullen.

Er is geen daad waarin Ik je niet wil vinden. Ik zou me niet tevreden of gelukkig voelen als Ik je niet zou vinden in alle daden van de mensen die zijn verricht en zullen worden verricht. En jij zou niet kunnen zeggen dat je alles hebt volbracht in mijn Wil. Er zou iets ontbreken in jouw ware Leven in mijn Wil.

Wees daarom aandachtig als je wil dat de volheid van het Licht voldoende is om alle mensen te verlichten met de Zon van mijn Wil.

Wie licht wil geven aan iedereen, moet iedereen omarmen,
- alsof ze in één enkele omhelzing samengebracht worden,
door leven te geven en een aanvulling te zijn voor alles en iedereen.

Is mijn Wil niet het Leven van alles?

En wordt dit Leven niet beantwoord met zoveel bitterheid?

Is er dan niet iemand nodig die in alles stroomt om deze bitterheid te verzachten, door zichzelf te vervangen met *mijn Wil als Levensdaad voor elke daad van het ondankbare mens!*"

18-14- 19 november 1925 - De Goddelijke Wil wil het gezelschap van de mens om hem te verrijken, te onderrichten en hem het bezit te geven van het Goede dat Hij hem laat kennen.

Ik voelde me volledig ondergedompeld in de immense zee van de Goddelijke Wil.

Ik zou graag, zoals mijn lieve Jezus mij heeft gezegd:

- niets laten ontsnappen van al zijn Daden in het verleden, het heden en de toekomst, die voor Hem één enkele Daad zijn, en
- altijd in deze Goddelijke Wil blijven om Hem onophoudelijk Daden van Liefde en Dankbaarheid te schenken.

Ik had op zijn minst een lange lijst van zijn Daden willen opstellen

- om mij aan te sporen tot bewondering en lofprijzing, en
- om mij te helpen altijd in Hem te blijven.

Maar vanwege mijn kleinheid wist ik niet waar ik moest beginnen, aangezien Hij overal is en altijd verrassende Daden verricht, zowel in grote als in kleine dingen.

Terwijl ik hierover nadacht, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste.

Hij zei mij: "Dochter van mijn heilige Wil, als je een kind bent, moet je weten wat je vader doet en alles wat hij bezit, *en tegen hem kunnen zeggen: 'Wat van U is, is van mij.'*"

Als dat niet het geval is, betekent dit:

- dat er niet veel overeenstemming is tussen vader en dochter, of
- misschien dat zij niet zijn wettige dochter is.

Als je een echte dochter van mijn Wil bent, moet je:

- alles weten wat mijn Wil doet en
- alle Goede Dingen kennen die Hij bezit.

Leven in mijn Wil betekent alle Daden van mijn Wil vergezellen.

Hij wil niet geïsoleerd leven te midden van de schepping.

Hij wil het gezelschap van de mens, omwille van wie Hij,

- omdat Hij hem zo liefheeft,

de orde van de hele schepping handhaaft en het leven is van elk ding.

En wanneer Hij een ziel vindt die Hem gezelschap houdt in dit Leven, dat Hij in het hele universum onderhoudt, dan verheugt mijn Wil zich, viert Hij feest en voelt Hij zich gelukkig.

Hij vindt degene die Hij liefheeft en die Hem liefheeft.

Hij vindt iemand aan wie Hij kan bekend maken wat Hij bezit.

En in zijn vreugde onthult Hij aan de ziel de geheimen van zijn Wil, zijn Waarde en zijn verbazingwekkende Effecten.

Maar dat is nog niet alles:

terwijl Hij zijn Kennis openbaart, terwijl Hij vertelt wat Hij doet en wat Hij is, geeft Hij aan de ziel wat Hij bekend maakt.

En meer dan een geldig eigendomsbewijs is het de Kennis zelf die, - in Licht geschreven,

in de ziel het bezit van de Goede Dingen inprent die zijn Kennis bevat.

Oh, hoe mooi is het om de Heiligheid, de Macht en de Immensiteit van mijn Wil te zien omgaan met de kleinheid van de menselijke wil, in het moment dat hij Hem gezelschap houdt!

Mijn Wil wil altijd geven, Hij stopt nooit. Hij wil de kleinheid mooi zien, rijk en machtig. Hij wil haar altijd dichtbij zich houden, om haar voortdurend te kunnen geven.

Er is niets mooiers, niets sierlijker, niets verbazingwekkender om te zien dan een ziel die probeert de Daden van de Wil van haar Schepper te volgen. Er is een voortdurende wedijver tussen hen, een wederzijdse liefde, een voortdurend geven en ontvangen.

Oh, als je wist hoe rijk je bent!

Hoeveel dingen weet je van mijn Wil, hoeveel Goede Dingen bezit je!
Als je hen zou opsommen, zou je erin verdwalen en erin verdrinken.

Wees daarom aandachtig in het volgen van de Daden van mijn Wil, als je Hem voortdurend gezelschap wilt houden."

18-15- 22 november 1925 - Het grote Goed dat de ziel ontvangt door te leven in de Allerhoogste Wil. De daden die erin worden verricht vormen een hemelse dauw die alle mensen bedekt.

Ik versmolt met de heilige Goddelijke Wil op mijn gebruikelijke manier: Ik probeerde alle geschapen dingen op mijn schoot te brengen en op elk van hen te drukken:

- **een "ik bemin U", een " ik dank U",**
- **een 'ik aanbid U' en een 'ik zegen U',**

om zo gezelschap te houden aan de Goddelijke Wil, die, met zoveel Liefde, overal in de Schepping aanwezig is.

Terwijl ik dit deed, kwam er een gedachte bij me op:
"Wat ontvangt de ziel die in de Goddelijke Wil leeft?"

Mijn lieve Jezus kwam uit mijn innerlijk en Hij drukte mij stevig tegen zich aan. **Hij zei mij:**

Mijn dochter, wil je weten wat de ziel door te leven in mijn Wil ontvangt? Zij ontvangt de eenheid van de Allerhoogste Wil met de hare.

En in deze eenheid neemt mijn Wil de taak op zich om haar wil gelijk te maken aan de Mijne.

Mijn Wil is heilig, zuiver en Licht.

En Hij wil de ziel gelijk maken in Heiligheid, Zuiverheid en Licht.

En als het de taak van de ziel is om in mijn Wil te leven, dan is het mijn Taak om haar wil volmaakt te laten gelijken op de Mijne.

Daarom wil Ik dat je altijd in mijn Wil bent, zodat Ik

- je niet alleen gezelschap kan houden, maar
- je ook kan laten groeien naar mijn Gelijkenis.

Daarom voed Ik je met de Kennis van mijn Wil,

- om je op goddelijke wijze te laten groeien en
- om je volmaakt naar mijn Gelijkenis te vormen.

Daarom wil Ik dat je overal bent waar mijn Wil werkt, *zodat Ik je kan geven:*

- het werk van zijn Daden,
- de waarde van een Daad van de Goddelijke Wil, en zodat jij dit kunt ontvangen."

Toen ik dit hoorde, zei ik: "Mijn Liefde, uw Wil is overal. Dus iedereen leeft in Hem, en toch ontvangt niet iedereen deze gelijkenis."

Jezus voegde er meteen aan toe:

"Dat heeft er niets mee te maken, mijn dochter. Het is waar dat iedereen in mijn Wil leeft, want er is geen plaats waar Hij niet aanwezig is.

Maar bijna iedereen leeft in Hem als vreemdelingen, als huurlingen,

- anderen als gedwongen, en
- weer anderen als opstandelingen.

Deze mensen leven in Hem en zij kennen Hem niet. Noch bezitten zij zijn Goede Dingen. Ze zijn zelfs misbruikers van datzelfde leven dat ze van mijn Wil ontvangen hebben. Elke daad van hen is een daad van ongelijkheid tussen hun wil en de Wil van hun Schepper. Het is de bevestiging van hun armoede, van hun passies en de dichte duisternis waarmee ze zich vullen, zodat ze blind zijn voor alles wat van de Hemel is.

Om de gelijkheid met mijn Wil te bereiken, kan je niet leven als vreemdeling, maar moet je leven als heer.

Je moet alle dingen zien als je eigen bezit en voor alles zorgdragen. Daarom is het nodig om hen te kennen, te beminnen en te bezitten.

Hoe mooi en goed iets ook is, als het niet volledig van iemand is, zal het niet worden bemind, gewaardeerd of zal het niet de zorg ontvangen die het verdient. Er zal altijd een kille blik zijn en een hart zonder leven om het te beminnen.

Maar als dit iemand toebehoort, zal deze persoon het langs alle kanten goed bekijken en het met heel zijn hart beminnen, waarderen, en het zelfs als een idool voor zijn hart maken.

Dit gebeurt niet omdat het ding veranderd is of mooier geworden is, maar omdat de persoon veranderd is door de verwerving van dit ding als zijn exclusieve eigendom.

Dat is wat er gebeurt met de ziel die in mijn Wil leeft:

- zij ervaart mijn Wil als de hare,
- zij voelt zijn hemelse aura,
- zij neemt haar gelijkenis waar met Degene die haar heeft geschapen;
- zij voelt zich vervuld van de Weerspiegelingen van de Schepper;
- in alle dingen voelt zij de Kracht van het Scheppend Fiat.

In de zee van de Goede Dingen die zij bezit, zegt zij:

"Wat ben ik gelukkig, de Wil van God behoort mij toe en ik bemin Hem!"

De daden die in mijn Wil verricht worden, verspreiden zich overal.

Bij het aanbreken van de dag zei je tegen Mij:

"Laat mijn geest ontwaken in uw Goddelijke Wil en bedek alle intelligenties van de mensen met uw Wil, opdat zij ontwaken in uw Wil. Namens hen allen breng ik U hun aanbidding, hun liefde en hun onderwerping."

Toen verspreidde zich een hemelse dauw uit mijn Wil over alle mensen, en bracht elk van hen de Genade die door uw Daad verkregen was.

Hoe mooi was het om hen allemaal bedekt te zien met deze dauw waarvan de ochtenddauw het symbool is, die elke ochtend de planten bedekt, hen verfraait, bevrucht en voorkomt dat diegene die op het punt

staan te verwelken, uitdrogen.

Hoe betoverend de ochtenddauw ook is, *de dauw die voortkomt uit de Handelingen die in mijn Wil uitgevoerd worden, is nog veel mooier.*

Ik zei tegen Jezus: "Maar mijn Liefde en mijn Leven, ondanks deze dauw veranderen de mensen niet."

Hij antwoordde: "De ochtenddauw is zeer weldadig, tenzij ze valt op droog hout of op iets dat geen leven heeft.

De dauw van mijn Wil is nog veel weldadiger, tenzij de zielen die haar ontvangen volledig dood zijn voor de genade. In dit geval probeert Hij echter hen door zijn leven gevende kracht een beetje leven in te blazen. *Maar alle andere zielen*, sommige meer, sommige minder, voelen, afhankelijk van hun gesteldheid, de effecten van deze weldadige dauw.

18-16- 6 december 1925 - Het ware leven in de Allerhoogste Wil bestaat hierin: Jezus moet alles en iedereen in het diepste van de ziel vinden. En alles is met zijn Liefde aan de ziel verbonden.

Ik was bezig met het uitvoeren van mijn gebruikelijke daden in de Allerhoogste Wil. Ik omhelsde de hele schepping en alle mensen.

Zo kon ik al hun daden tot de mijne maken

En ik kon mijn God met mijn kleine liefde bedanken:

- voor alles wat Hij in de Schepping had gedaan, en
- voor alles wat alle mensen zouden moeten doen.

Terwijl ik dit deed, kwam een gedachte in me op:

"Ik besteed zoveel tijd hieraan, maar welk Goed breng ik teweeg?

Welke Glorie geef ik aan mijn God?"

Op dat moment kwam mijn lieve Jezus vanuit mijn binnenste in beweging. Hij spreidde zijn armen en Hij leek iedereen en alles te omarmen. Vervolgens hief Hij hen op en bood alles en allen aan zijn Hemelse Vader aan.

Daarna zei Hij mij:

"Mijn dochter, het ware leven in de Allerhoogste Wil bestaat hierin: Ik moet alles en iedereen vinden in het diepste van de ziel. Alles wat mijn Wil in de Schepping voor het welzijn van de mensen voortgebracht heeft moet met zijn Liefde in de ziel verbonden zijn.

Door in mijn Wil te leven en met een wederkerige Liefde,

- wordt alles al verenigd en
- wordt alles in bezit genomen wat mijn Wil gedaan heeft en zal doen.

De ziel bemint zoals mijn Wil bemint en weet te beminnen.

Door werkelijk in Hem te leven en alles aan zichzelf te binden, vind Ik in de ziel: de sterrenhemel, de stralende zon, de uitgestrektheid van de zeeën, de bloeiende weiden. Ik vind alles in haar.

Het is terecht dat de ziel, terwijl zij doorheen alles wat geschapen is wandelt, van het ene ding naar het andere:

- alles erkent als het Mijne, en
- haar klein '**ik bemin U**' drukt op alles, voor Hem die zovele dingen geschapen heeft om hen aan de mensen te schenken.

Hiermee toont ze een verscheidenheid aan liefde voor elk ding dat Ik geschapen heb. Hoezeer wil Ik de mens gelukkig maken door hem niet alleen het noodzakelijke te geven, maar ook in overvloed!

Maar dat is nog niet alles. Ik moet niet enkel de hele Schepping in haar vinden. Het ware leven in mijn Wil verbindt alles.

Daarom moet Ik in de ziel:

- *de heilige Adam* vinden, zoals hij uit mijn scheppende Handen kwam,
  - en *de schuldige Adam*, vernederd en wenend,
- zodat zij zich met hem kan verbinden in de staat van heiligheid.

Door deel te nemen aan zijn onschuldige en heilige daden,
geeft zij Mij glorie en laat zij de hele schepping opnieuw glimlachen.
En door deel te nemen aan zijn tranen, zucht zij met hem om dat afgewezen Fiat dat zoveel verwoesting veroorzaakt heeft.

Ik moet in haar **de profeten, de patriarchen, de heilige vaders** vinden, *met al hun daden*.

Zij verlangden naar de Verlosser. En zo zal jij nu naar mijn Allerhoogste Fiat verlangen als de triomf en vervulling van hun zuchten.

Ik wil **mijn onafscheidbare Moeder** vinden, *met al haar daden*,

- waarin mijn Wil zoveel wonderen verricht heeft, en

- waarin Hij de volledige heerschappij had.

Ik **wil Mezelf** volledig vinden, *met al mijn daden*.

Kortom, Ik wil alles vinden wat van Mij is,

alles wat mijn Allerhoogste Wil gedaan heeft en zal doen

Want dit alles is onlosmakelijk verbonden met Mij.

En voor degene die in mijn Wil leeft, is het terecht en noodzakelijk dat alles wat van Mij is, onlosmakelijk met haar verbonden is.

Als Ik niet alles vind, kan je niet zeggen dat zij volledig in mijn Wil leeft.

En wanneer Ik naar haar kijk, vind Ik niet alles wat van Mij is in haar.

In plaats daarvan zie Ik mijn dingen verspreid buiten de ziel.

En Ik kan voor alles wat van Mij is, geen wederkerige liefde ontvangen.

Heb Ik de mens niet geschapen om een klein wereldje en een kleine god te zijn? Daarom zeg Ik je altijd dat het leven in mijn Wil nog niet volledig begrepen wordt.

Ik leer je nu het ene, dan het andere.

En Ik vergroot jouw capaciteit, zodat alles wat van Mij is en al het

Goede dat mijn Wil naar buiten heeft gebracht, in jou kan binnenkomen.

Ik wil van jou horen dat je je liefde voor alles wat van Mij is, voortdurend herhaalt.

Ik tolereer niet dat iemand die in mijn Wil leeft,

mijn bezittingen niet kent, hen niet bemint of hen niet bezit.

Anders, wat zou dan het grote Wonder zijn van het Leven in mijn Wil?"

Daarna zweeg mijn lieve Jezus, en ik verloor me in de Goddelijke Wil.

Oh, hoe graag wou ik:

- mijn liefdevolle en dankbare kus drukken op alle geschapen dingen,

- mijn klein "**ik bemin U**" op alle verheven daden van de Goddelijke Wil,

zodat ik met hen verbonden zou blijven en zij met mij. Dan kon ik mijn Jezus in mij omringen met alle Daden van de Eeuwige Wil.

Terwijl ik dit deed, zag ik de sterrenhemel

Mijn lieve Jezus hervatte zijn spreken:

Mijn dochter, kijk naar de hemel:

wat een orde, wat een harmonie tussen de sterren.

Eén ster kan niet zonder de ander zijn.

Zij zijn zo met elkaar verbonden dat:

- de ene de andere ondersteunt,
- de ene is de kracht van de andere.

Als, God verhoede het, één ster zou afwijken van haar plaats, zou er zo'n verwarring en wanorde in de atmosfeer ontstaan, dat het gevaar zou dreigen dat alles in puin valt.

De hele schoonheid van de hemel schuilt dus in het feit dat elke ster:

- op haar plaats blijft,
- in de gemeenschappelijke eenheid en
- in de kracht van communicatie en aantrekkingskracht die ze onderling hebben, waardoor ze meer dan door elektriciteit, zwevend en verbonden blijven met elkaar.

De mens is de nieuwe hemel, zelfs meer dan de hemel op aarde. Je kan zeggen dat elke mens een levende ster is.

Wat de eerste mens Adam deed, tot aan de laatste mens die nog zal komen, moest alles onderling gemeenschappelijk zijn.

Zij moesten dus niet alleen hun eigen kracht bezitten, maar de kracht van allen. Onder hen moesten alle dingen gemeenschappelijk zijn.

Mijn Wil, meer dan elektriciteit, zou de band tussen hen zijn en de communicatie van alles wat goed en heilig is.

Elke mens moest zijn eigen taak vervullen en zich met verschillende handelingen bezighouden. En allen moesten beginnen bij het eerste punt van mijn Wil, zodat allen in Licht zouden veranderen.

En dus zou de ene licht zijn voor de andere.

En hoe groot was mijn pijn, toen Ik zag hoe deze hemel van mensen in wanorde geraakt was. Dit is onbegrijpelijk voor een menselijke geest!

Toen mijn Wil, die alles bindt en verenigt, werd verwijderd, kwam er wanorde, verwarring, verdeeldheid, zwakheid en duisternis. Arme hemel van de mensen: hij is niet meer te herkennen

En enkel het leven in mijn Wil zal deze hemel terug in orde brengen en doen stralen met nieuw Licht.

Daarom zeg Ik je dat Ik in jou iedereen en alles wil vinden.

Mijn Wil, de eerste Daad van alle hemelse en aardse schepselen, zal je de communicatie van al hun daden brengen.

En jij zal verbonden blijven met hen en zij met jou.

Daarom omvat het Leven in mijn Wil alles en iedereen.

Wees dus aandachtig, want Ik wil je het Grootste geven dat er bestaat.

Maar Ik wil ook grote dingen van jou en uiterste aandacht.

Wie veel geeft, wil ook veel ontvangen."

18-17- 20 december 1925 - Jezus heeft de tranen van alle mensen vergoten. Leven in de Goddelijke Wil betekent Hem bezitten.

Ik dacht aan de tranen die het Kind Jezus weende bij Zijn geboorte, en ik zei bij mezelf:

"Hoe bitter moeten die tranen voor Hem geweest zijn!

Hoe deden ze dat tedere Gezichtje soms bevriezen en soms branden.

Want zover ik weet, hebben tranen twee effecten, afhankelijk van de oorzaak waardoor ze worden vergoten.

Als de oorzaak *liefde* is, branden ze en doen ze snikken.

Als ze voortkomen uit *lijden*, zijn ze koud en doen ze beven.

Bij mijn koninklijke Kind was er een intense en oneindige Liefde, en een onmetelijk Lijden.

Zijn tranen moeten dus zeer pijnlijk geweest zijn voor Hem."

Terwijl ik dit dacht, bewoog mijn lieve Jezus in mijn binnenste.

Hij liet zijn Gelaat zien, doordrenkt van tranen.

Er waren zoveel Tranen dat ze één voor één van zijn Gelaat rolden en zijn Borst en Handen nat maakten. **Zuchtend zei Hij mij:**

"Mijn dochter, mijn Tranen

- begonnen al bij het eerste moment van mijn Ontvangenis in de Schoot van mijn hemelse Moeder, en
- zij duurden verder tot mijn laatste Ademtocht aan het Kruis.

De Wil van mijn hemelse Vader droeg Mij zelfs op om de 'Taak van de Tranen' te vervullen. En Ik moest zoveel tranen uit mijn ogen vergieten als alle mensen samen zouden vergieten.

Zoals Ik hun zielen in Mij had ontvangen, moest Ik ook al hun tranen uit mijn Ogen laten vloeien. Zie je nu hoeveel Ik moest wenen!

Ik moest uit mijn Ogen de tranen vergieten die de mensen zouden wenen omwille van *hun passies*,
- zodat mijn tranen hun passies zouden kunnen doven.

Ik moest de tranen vergieten die *na de zonde* komen,
- om hen het besef van hun schuld te geven en
- om hen te laten inzien hoe groot het kwaad is dat ze gedaan hebben. Met mijn tranen bereidde ik het voornemen voor, dat ze Mij niet meer zouden beledigen.

Ik moest ook tranen vergieten *om de zielen te verzachten*, zodat ze mijn Lijden zouden begrijpen.

En Ik vergoot ook *overvloedige tranen van Liefde* om de zielen met Liefde te bekoren, zodat ze hun hart volledig aan Mij zouden geven.

Ik zeg je dat er geen *enkele traan op het menselijk oog* kan verschijnen die Ik niet uit mijn Ogen liet vloeien.

Niemand kende al mijn tranen, al mijn verborgen en geheime huilbuien. Hoe vaak, zelfs als teder Kind, vloog Ik van de aarde naar de Hemel. En terwijl Ik mijn Hoofdje op de Knieën van mijn hemelse Vader legde, weende Ik en snikte Ik. En **Ik zei Hem:**

'Vader, zie, Ik ben geboren in de wereld om te wenen en te lijden, net als mijn broers, die geboren worden, leven en sterven in verdriet. En Ik bemin deze broers zozeer dat Ik al hun tranen wil vergieten. Ik wil er geen enkele overslaan, om hen tranen van Liefde, Pijn, Overwinning, Heiliging en Vergoddelijking te geven.'

Hoe vaak keek mijn lieve Moeder naar Mij en was zij diep getroffen toen zij Mij helemaal in tranen zag. En zij voegde haar tranen bij de Mijne uit verdriet omdat zij Mij zag wenen, en Wij weenden samen.

Soms moest Ik me verstoppen om mijn tranen de vrije loop te laten, om haar zuiver Moederhart niet steeds opnieuw te doorboren. Andere keren wachtte Ik tot mijn hemelse Moeder zich om huishoudelijke zaken moest bekommeren om mijn tranen te laten vloeien om het aantal tranen van alle mensen te voltooien."

Toen ik dit hoorde zei ik Hem:

"Dus, mijn Liefde, uw Ogen hebben mijn persoonlijke tranen vergoten, en ook die van onze eerste vader Adam.

Ik wil dat U deze tranen over mijn ziel laat vloeien, om mij de genade te schenken
- om niet alleen uw allerheiligste Wil te volbrengen,
- maar Hem ook te bezitten als mijn eigen wil."

Toen knikte Hij met zijn Hoofd.

Tranen stroomden van zijn Gelaat en over mijn arme ziel.

Hij voegde eraan toe: "Dochter van mijn Wil, Ik heb inderdaad jouw tranen vergoten zodat Ik je daarmee het grote Geschenk van mijn Wil kon geven.

Wat Adam niet kon ontvangen door zijn tranen, zelfs al vloeiden ze uit mijn Ogen, kan jij wel.

Want Adam, vooraleer hij zondigde, bezat mijn Wil. En met het bezit van mijn Wil groeide hij in de gelijkenis van zijn Schepper.

Hij groeide zo prachtig in de gelijkenis van zijn Schepper, dat hij het Wonder van de hele hemel vormde.

En iedereen voelde zich geëerd om hem te dienen.

Maar na de zonde verloor hij het bezit van mijn Wil.

En hoewel hij weende omwille van zijn schuld en niet meer zondigde, kon hij mijn Wil doen, maar hij kon Hem niet bezitten.

Hij had immers de Goddelijke Wil beledigd. En de goddelijke Vereniging tussen de mens en zijn Schepper moest hersteld worden.

Dit herstel kwam pas door Mij, het Eeuwige Woord, na vierduizend jaar. Adam had toen al de drempel van de eeuwigheid overschreden.

Maar ondanks dit Goddelijke Herstel dat Ik tot stand bracht:

- met Tranen, Zuchten en ongelooflijke Pijnen, bevinden velen zich in dezelfde situatie als Adam na de zonde:
- zij doen slechts mijn Wil,
- anderen willen Hem niet eens kennen,
- en sommigen rebelleren zelfs tegen Hem.

Enkel degenen die in mijn Wil leven, verheffen zich tot de staat van de onschuldige Adam, voordat hij zondigde.

Er is een groot verschil tussen

- degenen die mijn Wil doen en degenen die Hem bezitten.

Het verschil is zo groot als tussen:

- de situatie van de onschuldige Adam en deze van Adam na de zonde.

Bij mijn komst op aarde zou Ik handelen als God.

Ik moest het werk van de mens in alles vervolledigen.

Ik moest hem optillen naar het eerste punt van zijn oorsprong, door hem het bezit van mijn Wil te geven.

Hoewel de meesten op dit moment;

- mijn Komst enkel zien als een Remedie voor hun redding,
- mijn Wil alleen gebruiken als een middel om niet naar de hel te gaan, blijf Ik wachten tot de zielen zich hoger verheffen en mijn Wil als Leven aanvaarden.

Door deze Wil bekend te maken, wacht Ik

- dat de zielen ervoor kiezen om Hem in bezit te nemen,
- dat de goddelijke Enting die Ik opnieuw heb uitgevoerd, vruchten afwerpt.

Zo zullen mijn Tranen veranderen in hemelse en goddelijke Glimlachen

- voor Mij en voor hen.

18-18- 25 december 1925 - Bereidheid is nodig om de gave van de Goddelijke Wil te bezitten. Gelijkenis van de Wil. Leven in de Allerhoogste Wil is het grootste. Het is leven zoals God, en de ziel handelt in de Eenheid van het Eeuwige Licht.

Ik dacht na over wat eerder gezegd werd:

Als je leeft in de Goddelijke Wil, is:

- de Wil van God een Geschenk en
- je beschouwt Hem als je eigen bezit en Hij is het ook.

Wie de Wil van God doet, moet zich echter aan de geboden houden, vaak vragen wat hij moet doen en vragen om de gave:

niet om eigenaar te zijn, maar om de actie te doen die God wil.

Na de daad moet hij de geleende gave opnieuw teruggeven.

In mijn geest verschenen verschillende beelden en gelijkenissen tussen

- wie leeft in de Goddelijke Wil en Hem bezit als een Geschenk, en
- wie alleen de Allerheiligste Wil van God doet, zonder Hem volledig te bezitten, of als een tijdelijke en geleende gave.

Ik noem enkele van deze gelijkenissen:

Ik stelde me voor dat ik een gouden munt had met de kracht om zoveel munten te laten ontstaan als ik wilde.

Oh, hoe rijk zou ik worden met deze gave!

Een ander bezit deze gave slechts voor een uur of krijgt deze gave slechts in bruikleen om een bepaalde taak te vervullen, en moet haar nadien onmiddellijk weer teruggeven.

Wat een verschil tussen:

- mijn rijkdom dankzij de gave die ik bezit en

- die van degene die deze gave slechts in bruikleen heeft!

Of, stel dat ik een geschenk zou ontvangen hebben van een licht dat nooit uitgaat, zodat ik zowel 's nachts als overdag altijd veilig ben. Ik heb dit licht om te zien immers zonder ophouden.

En niemand kan dit licht van mij afnemen. Het wordt een natuurlijk onderdeel van mij. En het geeft me het vermogen om het goede te herkennen en te doen en het kwaad te vermijden.

Met dit licht, dat mij als Geschenk is gegeven, kan ik mij beschermen tegen alles: tegen de wereld, de vijand, tegen mijn passies en zelfs tegen mijzelf.

Dit licht is voor mij een onuitputtelijke bron van geluk:

- zonder wapens verdedigt het mij,
- zonder stem onderwijst het mij,
- zonder handen en voeten wijst het mij de weg en leidt het mij veilig naar de Hemel.

Maar een ander moet, wanneer hij dit licht nodig heeft, erom vragen. Hij heeft het niet altijd tot zijn beschikking.

Omdat hij niet gewoon is om voortdurend met het licht te kijken,

- mist hij de kennis van goed en kwaad en
- heeft hij niet genoeg kracht om het goede te doen en het kwaad te vermijden.

Zonder de gave van het ononderbroken licht:

hoeveel bedrog, gevaren en moeilijke situaties komt hij niet tegen!

Welk verschil is er tussen:

- degene die dit licht bezit als een gave en
- degene die het slechts vraagt wanneer hij het nodig heeft!

Mijn geest was bezig met dit soort gelijkenissen en ik zei tegen mezelf: "Dus leven in de Wil van God betekent:

de Wil van God bezitten. En dit is een Geschenk.
Dus als het Gods Goedheid niet behaagt om Hem te geven,
wat kan het arme mens dan doen?"

Op dat moment bewoog mijn lieve Jezus in mijn binnenste.
Hij drukte me stevig tegen zich aan en **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, het is waar dat leven in mijn Wil een geschenk is
en dat dit het grootste Geschenk is.

Maar dit Geschenk:

- dat een oneindige waarde heeft,
- die een munt is die elk moment in waarde stijgt,
- dat een Licht is dat nooit uitdooft,
- een Zon is die nooit ondergaat en
- die de ziel op de haar door God bepaalde plaats in de goddelijke orde plaatst en haar de ereplaats en heerschappij geeft in de Schepping,

wordt enkel gegeven aan hen:

- die ervoor open staan, die het niet zullen verspillen, en
- die er zoveel van houden dat zij bereid zijn hun eigen leven ervoor op te offeren, zodat dit Geschenk van mijn Wil
- in hen suprematie over alles krijgt,
- aanzien wordt als meer dan hun leven zelf, en dat voor hen, hun eigen leven niets is, in vergelijking met mijn Wil.

Vooraleer dit Geschenk aan een mens te geven, wil Ik eerst zien:

- dat deze ziel echt mijn Wil wil doen en nooit haar eigen wil,
- dat zij bereid is tot elk offer om mijn Wil te doen, en
- dat zij bij elke handeling die zij verricht, het geschenk van mijn Wil vraagt, zelfs in bruikleen.

Als Ik zie dat zij er een gewoonte van heeft gemaakt om alles te doen met mijn Wil die zij in bruikleen heeft, dan geef Ik Hem aan haar als Geschenk.

Door mijn Wil te vragen en opnieuw te vragen, heeft zij immers een leegte gecreëerd in haar ziel waarin Ik dit hemels Geschenk kan neerleggen.

Door gewoon te geraken aan het leven met deze geleende gave van dit goddelijke Voedsel heeft zij de smaak voor haar eigen wil verloren, zijn haar verlangens verfiind en zal ze zich niet meer aanpassen aan de valse bevredigingen van haar ego.

Wanneer zij de Gave die zij zo vurig verlangde, beminde en begeerde, in bezit heeft, zal zij leven naar het Leven van dit Geschenk, Het beminnen en Het waarderen zoals het hoort.

Stel nu dat een man die veel van een jong kind houdt en het een biljet van duizend euro geeft omdat het kind een tijdje bij hem komt zitten. Het kind kent de waarde van het biljet niet en het scheurt het biljet na enkele minuten in duizend stukjes.

Zou je de man dan niet verwijten dat hij zo heeft gehandeld?

Stel je nu eens voor dat de man, voordat hij het biljet aan het kind geeft, ervoor zorgt dat het kind het graag wil hebben.

Hij legt het uit welke goede dingen hij ermee kan doen.

Hij zorgt ervoor dat het kind, in plaats van het briefje te verscheuren, het zeer waardeert, het veilig bewaart en meer van de gever gaat houden. Zou je de man dan niet prijzen omdat hij het kind de waarde van de munt geleerd heeft?

Als de mens dit doet, des te meer doe Ik dat:

Ik geef mijn Gaven met Wijsheid, Rechtvaardigheid en ware Liefde.

Het is echter noodzakelijk dat de persoon bereid is, het aangeboden geschenk goed kent, en het echt waardeert.

Daarom is de Kennis van mijn Wil de voorbode van de Gave die Ik aan de mens wil geven. De Kennis bereidt de weg, het is als het contract dat Ik wil aangaan over de Gave die Ik wil geven.

Hoe meer kennis Ik de ziel stuur, hoe meer zij wordt gestimuleerd

- om de Gave te verlangen en

- de goddelijke Schrijver aan te sporen om de laatste handtekening te zetten waarmee de Gave aan haar wordt overgedragen.

Het teken dat Ik deze gave van mijn Wil in deze tijden wil geven, is de Kennis ervan.

Wees dus oplettend en laat niets van wat Ik je openbaar over mijn Wil aan jou voorbijgaan, als je wilt dat Ik de laatste handtekening zet voor de Gave die Ik zo graag aan de mensen wil geven."

Na dit te hebben gehoord, verloor mijn arme geest zich in de Allerhoogste Wil, en ik probeerde zoveel mogelijk mijn daden te verrichten in de Goddelijke Wil.

Ik voelde me omringd door een alles overstijgend Licht. En mijn kleine handelingen, zodra ze uit mij voortkwamen, vonden hun plaats in dat Licht en veranderden zelf in Licht.

Ik kon noch het punt in het licht zien waar ik ze had gedaan, noch waar ik ze kon vinden. Ik zag alleen dat ze opgenomen waren in dat onmetelijke Licht en er niet meer uit kwamen.

Het was voor mijn kleinheid onmogelijk om door dat ondoordringbare Licht te navigeren. Ik kon er wel binnen zijn, maar het volledig doorkruisen lag buiten het bereik van mijn kleinheid.

Op dat moment bewoog mijn lieve Jezus zich in mijn binnenste.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, hoe mooi is het handelen van de ziel in mijn Wil! Haar daad verenigt zich met de unieke Daad van haar Schepper die geen opeenvolging van daden kent.

Het eeuwig Licht is ondeelbaar is. Indien het deelbaar zou zijn, wat onmogelijk is, dan zouden de afgescheiden delen duisternis worden. En zo vormt de Goddelijke Daad die Licht is, één enkele Daad van al zijn Handelingen.

Door haar handelen in het Licht van mijn Wil, verenigt de ziel zich met de Ene Daad van haar Schepper en zij neemt haar plaats in de atmosfeer van het Eeuwig Licht.

Daarom kan jij jouw daden niet zien, noch het punt van het Licht waar jij jouw daden verricht hebt, noch waar zij zich bevinden.

Het is immers onmogelijk voor een ziel om het geheel van het eeuwig Licht van God te doorkruisen.

Zij weet evenwel dat haar daad zeker aanwezig is in dat Licht en zijn plaats inneemt in het verleden, in het heden en in de toekomst.

Kijk, zelfs **de zon**, die een afspiegeling is van het Goddelijke Licht, heeft deze eigenschap. Stel dat je handelt op het punt waar het zonlicht schijnt: je ziet het licht voor, boven, achter je, rechts en links van je.

Dus, als je zou willen zien welk deel van het zonlicht jou omringt, zou je het niet kunnen vinden of onderscheiden.

Je zou alleen kunnen zeggen dat het licht zeker boven je was.

Nu was dat licht er vanaf het eerste moment dat de zon werd geschapen. Het is er nu en het zal er altijd zijn.

Als jouw daad zou kunnen veranderen in zonlicht, net zoals hij verandert in Goddelijk Licht, zou je dan

- jouw lichtdeeltje kunnen vinden en

- het licht dat de zon je gaf om je daad te verrichten?

Natuurlijk niet. Maar je weet wel dat er een daad uit jou is voortgekomen, die is opgenomen in het zonlicht.

Daarom zeg Ik dat ***het leven in de Allerhoogste Wil het grootste is, het is het Leven zoals het Leven van God.***

Zodra de Schepper een ziel in zijn Wil ziet, neemt Hij haar in zijn armen, legt Hij haar op zijn Schoot. Hij plaatst haar in zijn Hart en Hij laat haar handelen met zijn eigen Handen en met de kracht van dat Fiat waardoor alle dingen geschapen zijn.

Hij laat alle reflecties van zijn Wezen op de mens neerdalen om hem zijn Gelijkenis te geven in handelen.

Zo wordt het handelen van de ziel Licht. Het

- verenigt zich met die unieke Daad van haar Schepper,

- wordt een voortdurende Glorie en Lofprijzing voor haar Schepper.

Wees daarom opmerkzaam.

En laat het Leven in mijn Wil jouw Alles zijn, zodat je nooit jouw Oorsprong verlaat, dit is *Schoot van je Schepper.*”

18-19- 10 januari 1925 - De Goddelijke Wil werkt voortdurend te midden van de geschapen dingen voor het goede van de mensen. Deze hebben de zeer heilige plicht om alle geschapen dingen te beschouwen als afkomstig van de Goddelijke Wil.

Ik was helemaal versmolten in de Heilige Goddelijke Wil, en mijn kleine geest verloor zich in Hem. Overal en in alles zag ik Hem voortdurend in actie in de hele schepping.

Oh, hoe graag had ik Hem willen volgen om Hem in alles wat Hij deed, mijn kleine wederkerige liefde te geven, mijn "Ik bemin U", mijn dankbaarheid, mijn diepe aanbidding, mijn nederig gezelschap.

Ik was dit aan het denken. **Mijn aanbiddelijke Jezus sprak vanuit mijn binnenste tot mij:**

"Mijn dochter, mijn Wil is in de geschapen dingen altijd onderweg om naar de mensen te gaan. Maar wie vervult Hem, wie zet het laatste punt op het Werk van mijn Wil? De mens, namelijk de mens die alle geschapen dingen neemt als de vervulling van mijn Wil.

Mijn Wil gaat zijn weg in het zaad dat de aarde ontvangt. Hij geeft het de kracht om het te laten ontkiemen en zich te vermenigvuldigen.

Hij doet zijn werk *door het water op te roepen* om het te bevoeien, *de zon* om het vruchtbaar te maken, *de wind* om het te zuiveren, *de koude* om het wortel te laten schieten, *de warmte* om het te laten groeien en rijpen.

Dan geeft Hij kracht aan *de machines* om het te maaien, te dorsen, te malen, en zo tot brood te maken.

Hij roept *het vuur* op om het te bakken en biedt het aan de mond van de mens aan, zodat het gegeten kan worden en het leven kan behouden.

Vervolgens geeft mijn Wil de machines de eigenschap
- om de oogst te snijden, te dorsen en te malen,
zodat ze wordt omgezet in deeg om brood van te maken.

Ten slotte roept mijn Wil het vuur om dit deeg te bakken

zodat het rood wordt, dat Hij naar de mond van de mensen brengt, zodat zij zich ermee kunnen voeden.

Je kunt dus zien welke lange weg mijn Wil het graanzaad laat afleggen om brood te worden ten behoeve van de mensen.

Zie je hoeveel wegen en werk mijn Wil heeft gedaan voor dat zaad, hoeveel geschapen dingen Hij heeft opgeroepen om dat zaad tot brood te maken voor de mensen?

Nu, wie zet de laatste stap op de weg van mijn Wil en vervult de laatste daad van mijn Allerhoogste Wil? Degene die dat brood neemt en eet, als drager van de Goddelijke Wil.

Terwijl hij het brood eet, neemt hij mijn Wil in zich op
- om de krachten van zowel lichaam als ziel te vergroten en
- om zo de Goddelijke Wil volledig te vervullen.

De mens kan worden gezien als het centrum van rust, waarin mijn Wil verlangt te eindigen, na al zijn Wegen en Werk in alle geschapen dingen, om de mens te bereiken.

Zo is het ook met alle andere geschapen dingen die de mens dienen.

Mijn Wil gaat zijn weg in de zee
en werkt aan de vermenigvuldiging van de vissen.

Hij gaat zijn weg over de aarde
en vermenigvuldigt de planten, dieren en vogels.

Hij gaat zijn weg in de hemelse sferen om alles in het oog te houden, zodat niets aan Hem ontsnapt.

En Hij maakt zichzelf voeten, handen en hart voor elk mens, om hen de vruchten van zijn ontelbare oogsten aan te bieden.

Maar zijn Vreugde is alleen voor degene die al het Zijne nemen als laatste punt en de vervulling van zijn Allerhoogste Wil.

Als het niet voor mijn Wil was, die vanaf het eerste Fiat, zichzelf op weg begaf in alle geschapen dingen opdat zij de mens zouden bereiken, zodat de Allerhoogste Wil:

- de eerste plaats zou hebben in hem voor wie alles was geschapen en
- als regelaar en uitvoerder van het leven van de mens zou optreden, dan zouden alle dingen verlamd blijven en zoals vele schilderijen waarin de dingen die voorgesteld worden geen leven hebben.

Arme mensen!

Als mijn Wil zou ophouden met zijn Werk in alle geschapen dingen, dan zouden zij allemaal als geschilderde beelden blijven, zonder nog het goede te produceren dat elk ding bevat voor de mens.

Daarom kan Ik zeggen dat het niet de geschapen dingen zijn die de mens dienen, *maar mijn Wil*, verborgen en verhuld, die zich dienaar maakt voor de mens.

Is het dan niet rechtvaardig en het heiligste gebod dat hij

- in alle dingen mijn Allerhoogste Wil herkent en
- Hem in alles vervult, en
- wederkerige dienstbaarheid geeft aan Hem die niet aarzelt om hem in de kleinste dingen te dienen!

Ik voel Mij vergoed voor mijn Werk, wanneer Ik zie dat alles de mens bereikt en hij het neemt als de vervulling van mijn Wil. En daarom vier Ik feest, omdat het doel van mijn lange weg in de geschapen dingen is bereikt en de vervulling van mijn Wil in de mens tot stand is gekomen.

Mijn Wil is als een acteur,
die zijn voorstelling moet opvoeren voor het publiek.

Arme man! Hoeveel verborgen werk, nachtwaken, voorbereidingen, en hoeveel kunst in zijn bewegingen bereidt hij niet voor om het publiek te laten lachen, huilen of ontroeren!

In al dat werk viert de acteur geen feest, maar hij zweet, lijdt en hij werkt hard. Als alles klaar is, nodigt hij het publiek uit, en hoe meer mensen hij ziet komen, hoe meer vreugde er in zijn hart opkomt, in de hoop een prachtige voorstelling te geven

Dat zal het geval zijn als zijn handen na de voorstelling vol zitten met gouden en zilveren munten, als bevestiging van de waardering voor zijn voorstelling.

Als er echter, na al die voorbereidingen en het blazen van de trompetten niemand komt opdagen, of slechts een paar mensen die na de eerste scène vertrekken,
arme man, wat een leed, hoe verandert zijn verwacht feest in rouw!

Wat maakt deze man, die toch een grote artiest is, zo verdrietig?
Het ondankbare publiek dat zijn voorstelling heeft genegeerd.

Dat is de situatie van **mijn Wil**,
die *in het grote theater van de Schepping de mooiste scènes opvoert voor de vreugde van de mensen*, niet met het doel om te ontvangen, maar *met het doel om te geven*:

- scènes die schitteren van Licht,
- bloemrijke scènes van schitterende schoonheid,
- scènes van Kracht door het gerommel van de donder,
- de voortdurende beweging van de golven en
- de hoogte van hoge bergen,
- ontroerende taferelen zoals die
van de baby die huilt, beeft en verdoofd is door de kou,
- de triestige en tragische scènes van mijn vergoten Bloed en mijn Passie, en de scène van mijn Dood.

Geen enkele acteur, hoe talentvol hij ook is,
kan Mij evenaren in de montage van al die prachtige scènes,
die allemaal doordrongen zijn van Liefde.

Maar helaas, hoeveel mensen

- zien mijn Wil niet achter al deze scènes en
- weten niet te genieten van de vruchten die daaruit voortkomen.

Zo veranderen ze het Feest dat mijn Wil bij de Schepping en de Verlossing had voorzien, in rouw.

Daarom, mijn dochter, laat niets aan jou voorbijgaan.
Beschouw alle geschapen dingen als Geschenken van mijn Wil,
of ze nu klein of groot zijn, natuurlijk of bovennatuurlijk, bitter of zoet.
Laat ze je allemaal toeschijnen als Geschenken van mijn Wil.

18-20- 24 januari 1926 - De Goddelijke Wil is de moeder van elk menselijke wil. In de Goddelijke Wil bestaat er geen dood,

Ik voelde me helemaal verlaten door de Hemel en de aarde
En ik dacht aan wat Jezus me lang geleden had verteld:
dat ik in de harde ballingschap van het leven moest leven alsof er niemand meer was behalve Jezus en ikzelf.
Iedereen moest uit mijn gedachten en uit mijn hart verdwijnen.

En nu, nadat alles uit mijn zicht is verdwenen en ik gewoon ben geraakt om alleen met Jezus te leven, is ook Hij gevlucht, mij achterlatend in onuitsprekelijke bitterheden van eenzame verlatenheid.
Oh God, wat een pijn, heb medelijden met mij en keer terug naar de-gene die uw Leven meer nodig heeft dan haar eigen leven.

Terwijl ik dit dacht en nog andere hartverscheurende gedachten had, die te lang zouden zijn om allemaal op te sommen, bewoog mijn lieve Jezus zich in mijn binnenste en zuchtend, **zei Hij mij:**

"Dochter van mijn Wil, houd moed!

Jouw eenzaamheid is een troost voor de eenzaamheid van mijn Wil te midden van de mensen, die veel pijnlijker is dan de jouwe.

Mijn Wil is de Moeder van elke menselijke wil.

Hij heeft zich in het centrum van de Schepping geplaatst om

- de menselijke wil te bevrijden en
  - hem bij zich te houden, hem op zijn Schoot te leggen,
  - hem te voeden met de melk van zijn Lessen en
  - hem te laten groeien in zijn Gelijkenis
- door de hele Schepping tot zijn beschikking te stellen.

Omdat mijn Wil in het centrum van alle geschapen dingen staat, is mijn Wil overal waar de mensen zich bevinden

Meer dan een liefhebbende moeder zorgt Hij ervoor dat zij

- nooit zijn moederlijke zorg ontberen en
- noch hun adel, noch hun gelijkenis met God verliezen.

Maar helaas houden de menselijk willen geen rekening met de liefde en moederlijke zorg die mijn Wil hun schenkt.

Ze houden zich verre van Hem. Velen kennen Hem zelfs niet.

Anderen minachten Hem of spotten met Hem.

Arme moeder, verlaten door haar kinderen! Hoewel zij hun leven aan haar te danken hebben, gebruiken zij dat leven om haar te beledigen.

Kan een moeder een groter leed ondergaan dan

- door haar eigen kinderen in de steek te worden gelaten,
- niet erkend te worden door degenen die zij het leven gegeven heeft?

Het lijden van de eenzaamheid die mijn Wil ondergaat, is dan ook extreem. Moge jouw eenzaamheid gezelschap houden aan de eenzaamheid van deze Moeder die naar haar kinderen verlangt.

En intussen keren deze zich van haar af, ondanks haar tranen, haar tedere oproepen, haar vurige zuchten, of zelfs de toornige accenten van haar straffen.

Jij, de geliefde dochter van mijn Wil, wil je dan niet delen in het pijnlijke lijden dat mijn Wil hierin ondergaat?

Daarna begon ik **mijn gekruisigde Jezus te aanbidden.**

Ondertussen zag ik in mijn geest een ononderbroken colonne zwaarbewapende soldaten voorbijtrekken. Ik wilde alleen aan mijn gekruisigde Jezus denken en die soldaten niet meer zien.

Maar ondanks mezelf zag ik hen nog steeds.

Ik bad mijn lieve Jezus om mij van dit beeld te bevrijden.

Zeer bedroefd zei Hij mij: "Mijn dochter,

- hoewel de wereld vrede predikt, bereidt hij zich voor op oorlog en
- hoewel hij goede verstandhouding met de Kerk predikt, bereidt hij de strijd tegen haar voor.

Hetzelfde is Mij overkomen:

de mensen juichten Mij toe als koning en droegen mij triomfantelijk binnen toen Ik naar Jeruzalem terugkeerde, maar kort daarna hebben zij Mij gekruisigd.

Dingen die niet op de Waarheid zijn gebaseerd kunnen niet lang standhouden. Want als er geen Waarheid is, is er ook geen Liefde. Zonder Liefde vergaat het leven.

Daarom zal datgene wat de wereld verborgen houdt, aan het licht komen. Vrede zal veranderen in oorlog.

Wat een onverwachte dingen zullen er gebeuren!

Daarna verdween Jezus en ik bleef zeer bedroefd achter.

De volgende gedachte kwam bij me op: "Mijn geliefde Jezus heeft me heel vaak gezegd dat ik zijn kleine nieuwgeboren dochter was in de Goddelijke Wil. Nu mijn leven in zijn Wil begint en ik Hem het hardst nodig heb voor mijn groei, laat Hij me alleen. Zo zal ik als een mislukkeling in de Goddelijke Wil zijn.

Zie je niet, mijn Liefste, in welke erbarmelijke toestand ik verkeer? Hoezeer mislukken uw plannen met mij!

O! Als U geen medelijden met mij wil hebben, heb dan tenminste medelijden met Uzelf, met uw Plannen voor mij en met het werk dat U in mijn arme ziel verricht hebt!

Terwijl mijn arme geest zich nog verder in deze pessimistische gedachten wilde verdiepen, kwam mijn geliefde Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij keek me van top tot teen aan en **Hij zei**:

"Mijn dochter, in mijn Wil is er geen dood, geen abortus.

De persoon die in mijn Wil leeft, heeft mijn Wil als Leven.

Zelfs als hij zich stervend of dood voelt, is hij altijd in mijn Wil.

Deze laat hem elk moment herrijzen tot een nieuw leven, tot een nieuwe schoonheid, tot een nieuw geluk.

Mijn Wil bewaart hem klein hoewel groot, klein hoewel sterk, klein hoewel mooi. Mijn wil houdt hem altijd pasgeboren, zodat hij niets menselijks heeft, maar alles in hem goddelijk is.

Zo is zijn Leven uitsluitend mijn Wil.

Hij verwezenlijkt al mijn Plannen en laat er zich geen enkele ontgaan.

Jij zult als een druppel water in de oceaan zijn of als een korrel graan in een graanstapel. Zelfs als de druppel water of de graankorrel vernietigd lijken, kan niemand hun bestaan wegnemen.

Wees daarom niet bang. Aarzel niet om jouw leven te verliezen om alleen mijn Wil als Leven te hebben.

**18-21- 28 januari 1926 - Handelingen die buiten de Goddelijke Wil om worden verricht, zijn als voedsel zonder kruiden.
De belangrijkste reden waarom Jezus naar de aarde kwam, was dat de mens weer zou terugkeren naar de Schoot van Zijn Wil, zoals het in het begin was.**

Ik dacht na over de heilige Goddelijke Wil en ik overwoog:

"Hoe kan het zijn dat Adam, na de zonde, door het afscheiden van zijn wil van de Wil van God, zijn kracht en heerschappij verloor, en zijn daden niet langer zo aangenaam waren voor God dat ze Hem vreugde brachten?"

Terwijl Adam vóór de zonde zijn daden had geleerd van God en ze herhaalde, waarom klonken ze toen niet meer hetzelfde, en droegen ze niet langer de volheid van de goddelijke Liefde en de volledige Glorie van God?"

Terwijl ik hierover nadacht, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mijn binnenste en, met een Licht dat Hij mij schonk, zei Hij mij:

"Mijn dochter, vooraleer Adam zich onttrok aan mijn Wil, was hij mijn zoon en hij had het centrum van zijn leven en van al zijn daden in mijn Wil. Daarom bezat hij een kracht, een heerschappij en een volledig goddelijke aantrekkingskracht.

Zijn adem, zijn hartslag, zijn daden ademden goddelijkheid uit.

Heel zijn wezen straalde een hemelse geur uit, die Ons naar hem trok. We voelden Ons van alle kanten aangetrokken door deze zoon.

Als hij ademde, sprak of de meest onschuldige, onbeduidende en natuurlijke dingen deed, waren het daden van Liefde voor Ons.

En Wij genoten van hem en vulden hem steeds meer met onze Gaven.

Want alles wat hij deed, kwam voort uit één enkel punt, namelijk onze Wil. Daarom vonden Wij alles goed. Er was niets dat Ons mishaaide.

Maar na de zonde

viel Adam terug van de staat van zoon tot de staat van dienaar.

Toen hij brak met de Allerhoogste Wil, verloor hij de goddelijke kracht, de heerschappij en de hemelse aantrekkingskracht.

Zijn daden en zijn wezen ademden niet langer Goddelijkheid uit, maar waren gevuld met menselijke gevoelens.

En doordat hij zijn aantrekkingskracht verloor, voelden Wij ons niet langer aangetrokken.

Integendeel, Wij hielden afstand van hem, en hij van Ons.

Het maakt niet uit dat hij dezelfde daden herhaalde als voor de zonde, want dat deed hij inderdaad, maar weet je wat de daden van een mens zonder de volheid van onze Wil zijn?

Ze zijn als voedsel zonder smaakmakers en zonder substantie, dat in plaats van te smaken de menselijke smaakpapillen tegenstaat, en evenzeer die de Goddelijke.

Ze zijn als onrijpe vruchten, die geen zoetheid of smaak bevatten.

Ze zijn als bloemen zonder geur, of als vaten gevuld met oude, broze en versleten dingen.

Al deze dingen kunnen voldoen aan de meest dringende menselijke behoeften en zijn een schaduw van de glorie van God.

Maar ze zijn niet voldoende

- voor het welzijn en de volledige vreugde van de mens,
- noch voor de volheid van Gods Glorie.

Vergelijk dit eens met de vreugde van het eten van een goed bereid en substantieel gerecht, dat de persoon versterkt, waarbij de geur alleen al de eetlust opwekt en de begeerte om ervan te eten.

Zo was het ook met Adam vóór de zonde.

Hij kruigde al zijn daden met de substantie van onze Wil

En zo wekte hij ons Verlangen op om zijn daden als het meest geliefde voedsel voor Ons te ontvangen, en in ruil daarvoor gaven Wij hem het heerlijke voedsel van onze Wil.

Maar *na de zonde, arme Adam*,

verloor hij de directe communicatie met zijn Schepper.

De zuivere liefde heerste niet langer in hem.

De liefde voor zijn Schepper was vermengd met angst en vrees.

Omdat hij de absolute heerschappij van de Allerhoogste Wil niet meer bezat, hadden zijn daden, na de zonde, niet langer dezelfde waarde als ervoor.

Des te meer, aangezien de hele schepping, inclusief de mens, voortkwam uit de Eeuwige Schepper als hun Bron van Leven, konden zij enkel door het Leven van de Goddelijke Wil in stand gehouden worden.

Alles moest gebaseerd zijn op Hem.

En deze basis van de Goddelijke Wil moest al het mooie en nobele behouden zoals het voortkwam uit God.

En inderdaad, alle geschapen dingen zijn zoals ze geschapen werden, geen van hen heeft iets van hun oorspronkelijke waarde verloren. Alleen de mens verloor zijn leven, zijn fundament, en dus verloor hij zijn adel, de kracht en de gelijkenis met zijn Schepper.

Maar toch heeft mijn Wil de mens niet volledig verlaten.

Omdat Hij niet langer een bron van leven en fundament voor hem kon zijn, omdat hij zichzelf van Hem had afgekeerd, bood Hij zich aan als medicijn om te voorkomen dat hij volledig zou sterven.

Daarom is mijn Wil Medicijn, Gezondheid, Behoud, Voedsel, Leven en de volheid van de hoogste Heiligheid.

Afhankelijk van wat de mens wil, **biedt Hij Zich aan:**

als medicijn, om hem te bevrijden:

- van de koorts van de passies, van de zwakheden van ongeduld,
  - van de duizelingen van trots en van de kwalen van verleiding,
- en zo ook voor alle andere ziekten.

Als de mens Hem wil *als gezondheid*, biedt Hij Zich aan

- om hem gezond te houden en
- om hem te bevrijden van elke geestelijke ziekte.

Als hij Hem wil *als voedsel*, geeft Hij Zich als voedsel om hem te versterken en meer te laten groeien in heiligheid.

Als hij Hem wil *als leven* en als volheid van *heiligheid*, oh! dan viert mijn Wil feest.

Want Hij ziet de mens terugkeren naar de Schoot van zijn oorsprong, van waaruit hij voortkwam. En Hij biedt Zich aan om hem de gelijkenis van zijn Schepper te geven, het enige doel van zijn schepping.

Mijn Wil verlaat de mens nooit; als Hij dat zou doen, zou de mens terugkeren tot niets. En als hij zich niet wil laten heiligen door mijn Wil, zal Hij alle middelen aanwenden om hem toch te kunnen redden."

Terwijl ik dit hoorde, dacht ik bij mezelf:

"Jezus, mijn Liefde, als U zo graag wil dat uw Wil in de mens werkt zoals toen U de mens schiep, alsof er nooit een breuk geweest is tussen uw Wil en de wil van de mens, waarom gaf U ons dan bij uw Komst op aarde niet dit grote Goed: dat uw Wil, als triomf over alles, ons terugbracht naar de Orde van de Schepping, zoals wij voortkwamen uit de Handen van onze Hemelse Vader?"

Jezus, kwam uit mijn binnenste tevoorschijn, drukte me stevig tegen zijn Hart en Hij zei met onuitsprekelijke tederheid: "Mijn dochter, het primaire doel van mijn Komst op aarde was precies dit: dat de mens zou terugkeren naar de Schoot van mijn Wil, zoals hij uit Hem voortkwam toen hij geschapen werd.

Maar om dit te bereiken, moest Ik door middel van mijn Mensheid: de wortel, de stam, de takken, de bladeren en de bloemen vormen waaruit de hemelse Vruchten van mijn Wil zouden voortkomen. Niemand heeft de vrucht zonder de boom.

Deze Boom werd bewaterd door mijn Bloed, verzorgd door mijn Lijden, mijn Zuchten en mijn Tranen. De zon die erop scheen was enkel de Zon van mijn Wil. Daarom zullen de vruchten van mijn Wil zeker komen.

Maar om de vruchten te verlangen, moet je weten hoe kostbaar ze zijn, welk goed ze brengen en welke rijkdommen ze produceren. Daarom heb Ik je zoveel onthullingen gedaan over mijn Wil.

Want Kennis zal het verlangen wekken om ernaar te streven. En wanneer ze eenmaal hebben geproefd wat het betekent om alleen

te leven om mijn Wil te doen, zullen velen, zo niet allen, ten minste gedeeltelijk terugkeren naar de weg van mijn Wil.

De twee willen zullen elkaar de eeuwige kus geven. En er zal geen conflict meer zijn tussen de menselijke wil en de Wil van de Schepper.

Mijn Verlossing, die al zoveel vruchten heeft voortgebracht, zal ook de Vrucht voortbrengen van het 'Fiat Voluntas Tua sicut in Cælo et in terra' (*Uw Wil geschiede, zoals in de Hemel zo ook op aarde*).

Wees daarom de eerste om deze Vrucht te nemen, en wil geen ander voedsel of leven dan mijn Wil alleen."

18-22- 30 januari 1926 - De dood van Luisa's biechtvader, Pr. Francesco De Benedictis. De angst van Luisa om haar eigen wil te doen. Jezus stelt haar gerust.

Ik bevond me in het dieptepunt van verdriet vanwege het bijna plotse overlijden van mijn biechtvader.

Aan de vele innerlijke pijnen die ik al onderging vanwege de herhaalde afwezigheden van mijn lieve Jezus, voegde Hij deze pijn toe.

Dit verlies was zeer pijnlijk was voor mijn arm hart:

De enige persoon die mijn arme ziel kende, werd mij ontnomen.

Maar "Fiat Voluntas Tua" (Uw wil geschiede).

Moge uw Wil altijd gedaan, bemind en aanbeden worden.

De aarde was het onwaardig om zo'n persoon te bezitten, daarom heeft de Heer, als straf voor ons, hem naar de Hemel genomen.

Ik voelde een intense bitterheid omdat ik achtergelaten werd zonder biechtvader. En ik wist niet tot wie ik me kon wenden.

Ik bad mijn lieve Jezus voor deze gezegende ziel en ik zei:

"Mijn Liefde, U hebt hem van mij weggenomen,

breng hem dan tenminste rechtstreeks naar de Hemel."

En terwijl ik weende, zei ik Hem:

"Ik plaats hem in uw Wil, want Hij bevat alles: Liefde, Licht, Schoonheid,

alle goede dingen die er geweest zijn en die er nog zullen zijn.
Laat dit hem zuiveren, hem verfraaien en hem verrijken met alles wat nodig is om voor uw Aangezicht te verschijnen.

Dan zal U in hem niets vinden dat zijn intrede in de Hemel kan verhinderen."

Terwijl ik dit zei en deed, verscheen er voor mij een bol van Licht. En binnenin dat Licht zag ik de ziel van mijn biechtvader. Hij was op weg naar de Hemel, zonder ook maar één woord tegen mij te zeggen.

Ik voelde me getroost door zijn lot, maar tegelijkertijd was ik tot in het diepst van mijn hart bedroefd om mijn eigen lot. Ik bad Jezus dat, nu Hij me mijn biechtvader had afgenomen en ik niet wist tot wie ik me moest wenden, Hij me tenminste zou verlossen van de last die ik aan de biechtvader gaf.

Maar ik wilde dit niet omdat ik het zelf wilde, maar omdat het de Wil van Jezus was. Want als Jezus mij deze genade zou schenken omdat ik dat wil, dan zou ik me voelen alsof:

- de grond onder mijn voeten zou verdwijnen,
- de hemel boven mijn hoofd zou invallen en
- de hartslag in mijn borst zou stoppen.

Het zou voor mij eerder een ramp zijn dan een genade.

Helemaal overgegeven aan mijn pijn, bood ik alles aan Jezus aan. En ik vroeg Hem om me de genade te geven om zijn Allerheiligste Wil in alles te volbrengen. Jezus, zag mijn pijn en vol mededogen trok Hij me dicht tegen Zich aan. **Hij zei:**

"Mijn dochter, houd moed, wees niet bang. Ik laat je niet in de steek. Ik zal altijd bij jou zijn. En Ik beloof je dat als geen enkele priester bereid zal zijn om je te helpen omdat ze niet willen meegaan in mijn Wil, dan zal Ik je verlossen van hun last, niet omdat jij het wilt, maar omdat Ik het wil,

.

Dus wees niet bang, Ik zal er zelf voor zorgen dat jouw wil er niet in tussenkomt. Ik zal alles zelf doen.

En Ik zal zelfs jaloers zijn op je ademhaling, zodat jouw wil daarin niet zal binnendringen, maar alleen de Mijne."

Toen de nacht viel, voelde ik zo'n grote angst dat de gezegende Jezus me zou verrassen en me zou doen vallen in de toestand van mijn gebruikelijke lijden, dat ik beefde en weende.

Des te meer omdat ik het gevoel had dat ik wilde dat Hij me bevrijdde.

De gezegende Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn.

Hij bracht zijn Gelaat dicht bij het mijne en Hij weende.

Hij weende zo veel dat ik ook mijn gezicht voelde doorweekt worden door zijn Tranen. Snikkend **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, wees geduldig.

Bedenk dat het lot van de wereld op jou rust.

Ah! Je weet niet wat het betekent om met Mij in deze toestand van Lijden te zijn, zelfs maar een half uur of vijf minuten.

Het is mijn goddelijk Leven dat Zich op aarde herhaalt.

Het is dit Goddelijk Leven dat lijdt, bidt, herstelt in jou, en dat mijn Wil in jou verankert, zodat Hij werkt zoals Hij werkte in mijn Mensheid.

En denk je dat dit weinig is?"

Daarna bleef Hij in stilte verder wenen. .

En ik begreep dat Hij weende om mij de genade te schenken

- dat zijn Wil zijn volledige rechten in mij zou uitoefenen, en

- dat zijn Leven intact zou blijven in mijn ziel,

zodat mijn wil nooit leven zou krijgen.

Zijn tranen waren bedoeld om zijn Wil zeker te stellen in mijn arme ziel.

Hij weende ook omwille van de priesters,

- om hen de genade te schenken dat ze zijn Werken zouden begrijpen,

zodat ook zij bereid zouden zijn om zijn Wil te vervullen.

18-23- 6 februari 1926 - Wanneer de Goddelijke Wil in een ziel heerst, verheft Hij haar boven alles. Deze ziel bemint alle geschapen dingen met de Liefde van God zelf. Zij wordt bezitster en koningin van de gehele Schepping.

Zoals gewoonlijk verenigde ik mij met de Heilige Goddelijke Wil. Ik nam het eeuwige "**Ik bemin je**" van mijn lieve Jezus over. En ik maakte het tot mijn eigen '*ik bemin U*'. En dan ging ik de hele Schepping rond om dit op alles te drukken. Zo had alles en iedereen maar één toon, één geluid, één harmonie: "*ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U*" namens mij en alles en allen, gericht aan mijn Schepper die mij zozeer beminde.

Terwijl ik dit deed, kwam mijn beminnelijke Jezus tevoorschijn vanuit mijn innerlijk. Hij drukte me met tedere liefde tegen zijn Hart en **Hij zei**: "Mijn dochter, hoe mooi is het '*ik bemin U*' van degene die in mijn Wil leeft. Ik hoor de echo van mijn eigen '**Ik bemin je**', dat samen met dat van jou weerklinkt over alles wat Ik geschapen heb.

Daarom voel Ik de wederliefde van de mens voor alles wat Ik gemaakt heb. En 'beminnen' betekent bezitten wat je bemint, of verlangen naar het bezit van hetgeen je bemint. Dus, jij bemint de hele Schepping omdat zij van Mij is. En Ik laat je haar beminnen omdat Ik wil dat zij van jou is.

Jouw herhaalde '**ik bemin U**' op alle geschapen dingen is de weg en het recht om hen te bezitten. De hele schepping voelt zich geliefd en erkent in jou haar meesteres. Daarom vieren zij feest wanneer zij jouw '*ik bemin U*' op hen horen weerklinken. Liefde doet hen herkennen wat van hen is, en ze geven zich alleen over aan degenen die hen beminnen.

Mijn Wil, die in de ziel heerst, bevestigt dat wat van Mij is, ook van haar is. Nu, wanneer iets tussen twee personen gedeeld wordt, is een volmaakte overeenkomst nodig, want de één kan niet zonder de ander. Daarom is hun onafscheidelijke eenheid en voortdurende communicatie

noodzakelijk over alles wat zij zullen doen met hun bezittingen.

Oh, hoe verheft Mijn Wil, die in de ziel regeert, haar boven alles!
En door te beminnen met de Liefde van een God, leert zij alle dingen beminnen met zijn Liefde.

Zo wordt zij de bezitster en koningin van de gehele schepping.

Mijn dochter, Ik schiep de mens in deze staat van gelukzaligheid.
Mijn Wil wou alles aanvullen wat hij tekortkwam en hem verheffen naar de gelijkenis met zijn Schepper.

En precies dat, wil Ik met jou bereiken:
jou terugbrengen naar de Oorsprong zoals Wij de mens schiepen.

Daarom wil Ik

- geen enkele scheiding tussen jou en Mij,
- noch dat iets van Mij, niet van jou zou zijn.

Maar om je die rechten te geven, wil Ik dat je erkent wat van Mij is.
Terwijl je bemint en je jouw liefde overal laat weerklinken,

- zal de hele schepping jou herkennen, en
- in jou de echo van de schepping van de mens horen.

Zo zullen zij blij zijn. En zij zullen ernaar verlangen dat jij hen bezit.

"Ik doe met jou zoals een koning zou doen, die door zijn volk wordt veracht, beledigd en vergeten. Deze mensen leven niet langer onder de wetten van de koning, en als ze toch één enkele wet gehoorzamen, dan is het door dwang, niet uit liefde.

De arme koning wordt aldus gedwongen om geïsoleerd in zijn paleis te leven, zonder de liefde, onderdanigheid en gehoorzaamheid van zijn volk. Maar onder velen merkt hij op dat er één persoon is, die zich volledig aan zijn wil onderwerpt.

Deze persoon:

- herstelt wat de rebelse wil van het volk kapot gemaakt heeft,
- weent om hun opstandigheid en
- zou willen handelen voor elke andere ziel, zodat de koning in hem alles kan vinden wat hij zou willen vinden in het hele volk.

De koning voelt liefde voor deze persoon. Hij houdt hem voortdurend in de gaten om te zien of hij standvastig blijft, niet slechts voor één dag, maar voor een heel leven.

De koning kan enkel vertrouwen hebben bij voortdurende toewijding. Dan is hij zeker van wat hij met deze persoon wil doen.

Het is gemakkelijk voor een mens om zich één dag op te offeren en goed te doen, maar zich elke dag opofferen en altijd goed doen gedurende het hele leven, dat is moeilijk.

Als dat gebeurt, dan is er een goddelijke deugd in de mens werkzaam.

Wanneer de koning zeker is dat hij kan vertrouwen op deze persoon, roept hij hem naar zijn paleis.

En geeft hem alles wat hij het gehele volk had willen geven.

Hij zet de rest opzij en hij zorgt ervoor dat uit deze ene persoon, de nieuwe generatie van zijn uitverkoren volk voortkomt, een volk :

- dat niets anders verlangt dan te leven volgens de wil van de koning,
- allen onderworpen aan hem,
als kinderen voortgekomen uit zijn eigen schoot.

Denk je niet, mijn dochter, dat dit precies is wat Ik met jou doe!

Ik roep je voortdurend in Mijn Wil,

zodat niet jouw wil, maar de Mijne in jou leeft!

Ik vraag je dat op alles wat geschapen is, van de eerste tot de laatste mens die zal komen:

- je *'ik bemin U'* weerklinkt,
- je aanbidding voor de Schepper en
- je eerherstel voor elke belediging.

Zegt dat niet duidelijk

- dat Ik alles van jou wil, om je alles te geven, en

- dat Ik je boven alles wil verheffen,

zodat Mijn Wil in jou terugkeert, volledig, mooi en triomfantelijk,

zoals Hij uit Ons is voortgekomen aan het begin van de Schepping!

Mijn Wil was de eerste Daad van de Schepping.

En de mens had zijn eerste handeling in Mijn Wil.

Daarom wil mijn Wil zijn Leven in de mens leven.

Hoewel Hij onderdrukt werd bij zijn eerste Opwelling in de mens, is Hij niet uitgedoofd.

Hij wacht nog steeds op zijn kans om volledig in de ziel te leven. Wil jij zijn eerste klein werkingsveld niet zijn?

Wees daarom waakzaam. Wanneer je iets moet doen, doe het dan nooit zelf, maar vraag aan mijn Wil het in jou doet.

Want dezelfde handeling, gedaan door jou, klinkt slecht.

Zij draagt het menselijke in zich. Maar als Mijn Wil het doet, klinkt zij goed. Zij harmoniseert met de Hemel.

Zij wordt ondersteund door goddelijke Genade en Kracht.

Het is de Schepper die werkt in de mens. En zijn Handeling:

- heeft een goddelijke geur naar het goddelijke,
- stijgt op en omarmt alles in één enkele omhelzing, zodat alles en allen het Goede voelen van de Handeling van de Schepper in de mens."

**18-24- 11 februari 1926 - De menselijke wil is de worm die al het goede vernietigt en de sleutel die al het kwaad opent.
Daden die voortkomen uit een menselijke wil, die niet verbonden is met de Wil van God, creëren een enorme kloof tussen de Schepper en de mens.**

Ik dacht bij mezelf: "Waarom voel ik zo'n grote angst, zo groot dat ik het gevoel heb dat mijn leven zou stoppen, mocht ik ooit op enig moment niet volledig de Heilige Wil van God doen?"

Alleen al de gedachte hieraan vernietigt me.

Wat zou er gebeuren als ik zelfs maar voor één ogenblik zou afwijken van de hoogste en aanbiddelijke Wil van mijn Schepper?"

Ik was hierover aan het nadenken en mijn geliefde Jezus kwam uit mijn binnenste. Hij nam mijn handen in de Zijne.

Hij kuste hen met een onuitsprekelijke liefde. En Hij trok hen vervolgens stevig tegen zijn borst. Met de grootste tederheid **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, hoe mooi is mijn Wil die werkt in jouw handen.

Jouw bewegingen verwonden Mij, maar het zijn goddelijke wonden, omdat ze voortkomen uit de kern van mijn heersende, werkende en triomferende Wil in jou.

Het voelt voor Mij aan alsof Ik gewond word door een tweede versie van Mijzelf.

Het is dan ook terecht dat je bang bent.

Als je zelfs maar één enkel ogenblik zou afwijken van de Hoogste Wil, zou je ver terugvallen, bijna net zoals Adam van zijn onschuldige staat naar een schuldige toestand overging.

Adam werd geschapen als hoofd van alle generaties. Zijn afwijzing van de Wil van zijn Schepper veroorzaakte de 'worm' in de wortel van de Boom van alle generaties. Daarom voelen allen sinds het begin van de schepping de vernietigende effecten van de menselijke wil.

Elke daad van menselijke wil, niet verbonden met De Wil van God, creëert een afgrond van afstand tussen de Schepper en de mens, en dus een afstand in Heiligheid, Schoonheid, Adel, Licht, Kennis, enz.

Door af te wijken van de Goddelijke Wil, plaatste Adam zichzelf ver van zijn Schepper. Deze afstand verzwakte hem, beroofde hem van rijkdom en bracht hem uit evenwicht, waardoor ook alle generaties in onbalans kwamen.

Want wanneer het kwaad in de wortel zit, voelt de hele boom de schadelijke effecten en de slechte sappen van de wortel.

Mijn dochter, Ik heb jou geroepen als de eerste en het hoofd van de zending van mijn Wil.

Deze Wil zal in jou het evenwicht herstellen tussen jou en de Schepper, en zo de afstand overbruggen tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil.

Hierdoor kan Ik in jou de Wortel van de Boom zonder slechte sappen vormen, waarin enkel het Levensbloed van mijn Wil doorstroomt, zodat de Boom niet belemmerd wordt in zijn groei, bloei of de waarde van zijn vruchten.

Als je nu één enkele daad van je eigen wil zou doen, los van die van Mij, zou je de worm in de Zending plaatsen die Ik je heb toevertrouwd.

Net zoals Adam, zou je de wortel van de Boom van mijn Wil, die ik in jou wil vormen, verwoesten.

Dit zou alle mensen schaden die zich aan deze Boom willen hechten, omdat zij niet de volledige vervulling van mijn Wil zouden vinden in degene die het begin gekregen heeft.

Daarom geef Ik je deze angst in je ziel, zodat mijn Wil altijd in jou zal heersen. Alle openbaringen die Ik je gegeven heb, zullen groeien om wortels, stam, takken, bloemen en goddelijke vruchten te vormen, zonder de schaduw van jouw menselijke wil.

Zo zal je terugkeren naar je Oorsprong in de Schoot van je Schepper, helemaal mooi, volgroeid en gevormd in de volheid van de Hoogste Wil.

De Godheid, tevreden met jou als voltooiing van het Werk van de Schepping van de mens, zal uit jou en de missie die je is toevertrouwd, zijn uitverkoren volk voortbrengen van het

'Fiat Voluntas Tua sicut in Caelo et in Terra'

("Uw wil geschiede, zoals in de Hemel, zo ook op aarde").

Daarom, ***mijn dochter, wees waakzaam*** opdat je niet in strijd handelt met het Werk van mijn Wil in jou. Ik bemin het zozeer.

En dit Werk is zo kostbaar voor Mij, dat Ik al mijn oneindige jaloersheid zal gebruiken. Ikzelf zal waken over mijn Wil, zodat jouw menselijke wil nooit tot leven komt."

Bij deze Woorden van Jezus was ik verrast.

En ik begreep zeer duidelijk wat een daad van menselijke wil betekent, in vergelijking met een daad van Goddelijke Wil.

En ik begreep ook duidelijk hoe de ziel, door haar eigen wil te doen:

- de gelijkenis met haar Schepper verliest, en
- zich ontdoet van de schoonheid waarmee zij geschapen is.
- zich in ellendige lompen hult,
- zich met moeite in het goede voortbeweegt,
- een duivelse gelijkenis verkrijgt, en
- zich voedt met onreine spijzen.

Mijn Jezus, geef ons allemaal de Genade om nooit onze eigen wil te doen, want het wekt alle passies opnieuw tot leven.

Terwijl ik bijna huiverde, probeerde ik dieper in de Allerhoogste Wil onder te duiken.

En ik riep mijn Hemelse Moeder om hulp, zodat wij samen, namens iedereen, de Allerhoogste Wil konden aanbidden voor elke menselijke wil die ertegen in gaat.

Terwijl ik dit deed, opende de Hemel zich. En mijn Jezus kwam zeer feestelijk uit mijn binnenste tevoorschijn. **Hij zei mij:**

"Dochter van mijn Wil, je moet weten dat wanneer mijn Wil volledig heerst in de ziel, dan integreert mijn Wil alles wat zij doet en ontwikkelt Hij het Leven van mijn Eeuwige Wil in haar.

Dus niet jij riep mijn Goddelijke Moeder, maar mijn eigen Wil riep haar. En omdat Zij werd geroepen door een Goddelijke Wil, die altijd volledig en zegevierend in Haar geweest is, merkte Zij onmiddellijk op dat iemand van onze hemelse Familie op aarde, haar riep.

En **Zij zei tot de gehele Hemel:**

‘Laat ons gaan, laat ons gaan, iemand van onze familie roept ons om de taken van de Familie waartoe wij behoren te vervullen.’

En kijk, ze staan allemaal om ons heen:

- de Maagd, de heiligen, de engelen,
om de daad van Aanbidding te doen die jij wil doen, en
- de Godheid om deze te ontvangen.

Mijn Wil heeft zoveel Kracht dat Hij alles in zich insluit en iedereen dezelfde handeling laat verrichten, alsof het één enkele Daad is.

Daarom is er een groot verschil tussen:

- degene die mijn Wil laat heersen in zichzelf en
- degene die leeft vanuit zijn eigen wil.

In de eerste is het **een Goddelijke Wil**,

die bidt, handelt, denkt, kijkt en lijdt. Elke beweging brengt hemel en aarde in beweging en verbindt alles samen, zodat iedereen de kracht voelt van de Goddelijke Wil die in de ziel werkt.

Zij zien in haar de Adel, Gelijkenis en verwantschap met hun Schepper.
En zij beschermen, assisteren, verdedigen haar.
En omdat zij een dochter is van de hemelse Familie, verlangen zij naar haar in het hemelse Vaderland.

Het is helemaal anders met degene die leeft vanuit zijn eigen wil:
deze is de sleutel naar de hel, de ellende en de wispelturigheid.

Waar deze wil handelt, brengt hij enkel kwaad voort.
En als hij soms iets goeds doet, is het slechts schijn.
Want de houtworm van de eigen wil zit erin en die vreet alles weg.
Daarom, zelfs al kost het je je leven, wijk nooit, verlaat mijn Wil nooit."

18-25- 18 februari 1926 - Elke Manifestatie van de Goddelijke Wil is een Zaligheid die door God uitgestraald wordt. De daden van de menselijke wil verwerpen deze Zaligheden.

Ik voelde me bedrukt door zoveel gedachten die door mijn hoofd dwarrelden door het gemis van mijn lieve Jezus.
Ik vocht tussen de hoop dat Hij mij niet lang zonder Hem zou laten, en de angst om Hem nooit meer terug te zien.

Toen verraste mijn beminnelijke Jezus mij
Hij vulde mij helemaal met Zichzelf, zodanig dat ik mijzelf niet meer zag, maar alleen Jezus. Hij vormde rondom zich een immense zee van vele vlammen. Deze waren allemaal Waarheden die betrekking hadden op de Godheid en zijn beminnelijke Wil.

Ik wilde al die vlammen nemen om Hem, die alles voor mij is, te leren kennen en Hem aan iedereen bekend te maken.
Maar ik vond geen menselijke woorden om hen uit te drukken.
En mijn geest was te klein om hen te bevatten. Ik kon het oneindige niet omarmen en ik liep verloren in de goddelijke Oneindigheid.

Ik begreep alles wel een beetje. Maar helaas! De hemelse taal is totaal anders dan de aardse taal. Dus vond ik niet de juiste woorden om

mezelf duidelijk te maken, veel minder dan wanneer ik bij Jezus ben. Want dan spreek ik dezelfde taal als Jezus en we begrijpen elkaar zeer goed. Maar nu Jezus zich heeft teruggetrokken en ik in mezelf ben, voel ik zo'n verandering dat ik nauwelijks iets kan zeggen, en misschien dan nog half vervormd en stotterend als een klein kind.

Terwijl ik in die zee van vlammen zwom, **zei mijn geliefde Jezus mij:**
"Mijn kleine pasgeborene van mijn Allerhoogste Wil,
het is terecht dat je deelneemt aan de zaligheden, vreugden
en gelukzaligheid van Hem die je het leven geschonken heeft.

Al deze vlammen die je ziet in de eindeloze Zee van mijn Wil,
zijn een symbool van de gelukzaligheid, vreugde en het verborgen ge-
luk dat Hij bevat.

Ik zeg 'verborgen' omdat de volheid van de Kennis die de Eeuwige Wil
bevat, nog niet geopenbaard is, en omdat er bij de mensen nog geen
geschikte gelegenheden zijn om deze te bekend te maken.

Daarom blijven al deze zaligheden in de Godheid. Zij wachtten om naar
buiten te komen, op degene die geboren moest worden, leven en haar
leven leiden in onze Wil, zonder enige onderbreking.

Daar haar wil één is met de Onze:

- zijn alle goddelijke deuren open en
- worden onze meest intieme geheimen onthuld, en
- worden de vreugden en zaligheden gemeenschappelijk,
voor zover dat voor een ^mens mogelijk en haalbaar is.

Zie je, mijn dochter, elke openbaring die Ik je geef over mijn Wil,
is een Gelukzaligheid die voortkomt uit het Hart van de Godheid,

- die je niet alleen gelukkig maakt en je meer bereid maakt
om in mijn Wil te leven,
- maar die je ook voorbereidt op andere nieuwe Kennis.

En dit is niet het enige: de hele Hemel wordt overspoeld met die nieuwe
Gelukzaligheid die uit ons Hart is voortgekomen.

O, hoezeer zijn zij jou dankbaar!

En zij vragen dat Ik doorga met de openbaringen over mijn Wil!

Deze Zaligheden werden door de menselijke wil in Ons opgesloten. Elke daad van menselijke wil is een slot op deze hemelse Zaligheden: niet alleen in de tijd, maar ook in de Eeuwigheid.

Want elke daad van mijn Wil, die op aarde wordt verricht, zaait de kiem van die Gelukzaligheid in de ziel, die in de Hemel zal genoten worden. Zonder het zaad is het zinloos om op de plant te hopen. Daarom wil Ik je steeds dieper in mijn Wil brengen”.

18-26- 21 februari 1926 - Elke openbaring over de Goddelijke Wil is een Geboorte van Hem. En elke daad verricht in deze Wil, is als water dat de zee van de Eeuwige Wil rondom de ziel vergroot.

Ik voelde me volledig ondergedompeld in de Heilige Goddelijke Wil. Een hemelse en goddelijke Sfeer omringde me. En een ontoegankelijke Lichtstraal bracht me in contact met alle Handelingen van de Goddelijke Wil.

Deze handelingen, die in mij dezelfde Wil vonden, gaven me hun kus en liefde. En ik gaf hen mijn kus terug. En ik drukte mijn "*ik bemin U*" in elke handeling van de Eeuwige Wil.

Het leek alsof alles door mij erkend wilde worden, om een wederzijdse, perfecte harmonie en gedeeld bezit te bereiken.

Terwijl ik in deze toestand verkeerde, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn.

Met zijn goddelijke Handen bond Hij me vast in dat Licht, zodat ik niets anders zag dan Jezus, zijn Wil en alles wat deze Wil deed.

Ik voelde me gelukkig, en ervaarde een onuitsprekelijke vreugde.

Jezus zelf was vol vreugde en voelde zich zo tevreden van mij helemaal met zijn Wil en in zijn Wil te zien, dat het leek alsof Hij alles vergat om zich alleen op zijn Wil te concentreren.

Hij wilde dat zijn Wil in mij volkomen was. Zo kon Hij alles in mij overwinnen en kon Hij het doel bereiken waarvoor alle dingen geschapen zijn. Daarna **zei Hij mij**:

“Mijn dochter, kleine pasgeborene van mijn Wil, je moet weten dat iemand die in mijn Wil geboren is, ook moeder kan zijn door vele kinderen voort te brengen voor mijn Hoogste Wil.

Om moeder te zijn, moet je voldoende materie in jezelf hebben om het kind te vormen dat je wil voortbrengen, met je bloed, je vlees en je constante voeding.

Als er geen zaad of voldoende materie is, kan je niet hopen om moeder te worden.

Nu, omdat je in mijn Wil geboren bent, bezit je de kiem van de vruchtbaarheid, evenals de overvloedige materie van al de openbaringen die Ik je over mijn Wil gegeven heb.

Elke Kennis die Ik je gegeven heb, kan een kind voortbrengen voor mijn Wil. Jouw voortdurende handelingen in mijn Wil zijn het overvloedig voedsel om:

- eerst deze hemelse kinderen in jou te vormen, en
  - daarna hen naar buiten te brengen
- als de triomf, eer, glorie en kroon van mijn Wil, en
als blijvende vreugde voor de moeder die hen gebaard heeft.

Begrijp dus wat het betekent om nog een Openbaring te ontvangen:

- het is nog een Geboorte van mijn Wil,
- het is een Goddelijk Leven dat ten goede komt aan de mensen.

Het verzwakt de kracht van de menselijke wil,
om er de sterkte van de Goddelijke Wil voor in de plaats te stellen.

Daarom moet je uiterst waakzaam zijn om niets te verliezen,

- zelfs niet de kleinste openbaringen die Ik je geef.

Je zou me immers de eer ontnemen van nog een kind,

- dat een extra goed zou kunnen verkondigen over mijn Wil,
om het aan de mensen te geven.

Zo zouden ze mijn Wil meer kunnen beminnen en zich eerder kunnen onderwerpen door de Macht van mijn Hoogste Wil.”

Vervolgens voelde ik terug mijn gebruikelijke angst dat ik misschien, zij het ook maar voor een moment, uit de Heilige Wil van God zou kunnen stappen. Mijn altijd beminnelijke Jezus kwam weer tevoorschijn en vol liefde **zei Hij me**:

“Mijn dochter, waarom ben je bang?

Luister, wanneer jij je zorgen maakt uit angst om uit mijn Wil te stappen, lach Ik en maak Ik er een grap van.

Ik weet namelijk dat de hoeveelheid water van de Zee van mijn Wil die jou omringt, zo groot is dat je de grenzen niet zou kunnen vinden om eruit te komen. Waar je ook zou willen stappen, naar rechts, links, vooruit of achteruit, je zou weliswaar stappen zetten, maar altijd in het water van de Zee van mijn Wil blijven.

Dit water heb je zelf gevormd door de vele handelingen die je in mijn Wil verricht hebt, omdat mijn Wil oneindig is.

Door jouw handelingen erin te verrichten, heb je om je heen een Zee gevormd waar je niet uit kunt ontsnappen.

Elke daad die je doet, vormt nieuw water om de Zee van de Allerhoogste Wil zowel in jou als om je heen verder uit te breiden.

Je eigen angsten om weg te geraken van de Oorsprong waaruit je bent geboren, vormen golven die je, wanneer je onrustig bent, je verder in de afgrond van de Zee van mijn Wil onderdompelen.

Daarom berisp Ik je niet, omdat Ik weet waar je bent en hoe je bent.

In plaats daarvan roep Ik je op om in vrede te leven in mijn Wil, of ik verras je met het vertellen van meer verbazingwekkende dingen over de Eeuwige Wil, zodat je verrast, alles vergeet, zelfs je angsten.

Zo kun je in vrede varen op de Zee van mijn Wil.

En Ik, de goddelijke Stuurman, geniet ervan om ‘haar’ te leiden die volledig leeft in onze Allerhoogste Wil.”

Alles zij ter ere van God en tot mijn schaamte, ik die de meest ellendige van de mensen ben.

« Deo Gratias. »

Deel 18 – Inhoudsopgave

18-1- 9 augustus 1925 - God danken voor zijn Schepping is één van de eerste plichten van de mens. De Goddelijke Wil moet het eerste principe zijn van zijn leven en zijn daden.	5
18-2- 15 augustus 1925 - Alle geschapen dingen staan ten dienste van de mens. Het Feest van de Opname van Maria in de Hemel moet het Feest van de Goddelijke Wil heten.	8
18-3- 16 september 1925 - Jezus was altijd gelijk in zijn Lijden. Altijd gelijk zijn is een Goddelijke Deugd. Het zwijgen van Jezus.	12
18-4- 1 oktober 1925 - - De Goddelijke Wil bevond zich in het centrum van de Mensheid van Onze Heer. Wie in de Goddelijke Wil leeft, leeft in dit Centrum.....	15
18-5- 4 oktober 1925 - Het herhalen van hetzelfde Goede dient om het water te vormen dat het zaad van de Deugden begiet. Alles wat onze Heer gedaan heeft, blijft in de Goddelijke Wil.	18
18-6- 10 oktober 1925 - Uitwisseling van Wil tussen de Hemelse Vader, de Maagd Maria en Luisa. De Maagd Maria herhaalt voor hen die in de Goddelijke Wil leven wat Zij voor haar Zoon deed.	22
18-7- 17 oktober 1925 - Net zoals voedsel noodzakelijk is voor een goede gezondheid van het lichaam, is de Goddelijke Wil nodig voor een goede gezondheid van de ziel. Beproevingen helpen om de slechte neigingen van de ziel te bestrijden.....	25
18-8- 21 oktober 1925. Effecten van een Daad in de Goddelijke Wil. Het Lijden van Jezus blijft in de Goddelijke Wil in afwachting van het berouw van de zondaar.	28
18-9- 24 oktober 1925 - De Goddelijke Wil is één enkele, immense en eeuwige Daad die alles tegelijk bevat: de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking. Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit deze ene Daad, neemt deel aan al zijn Werken, en vormt één enkele Daad met zijn God.	30
18-10- 1 november 1925 - Het gemis van Jezus is het grootste lijden. De gevolgen van het lijden in de Goddelijke Wil.	36

18-11- 5 november 1925 - Het Gekreun van de Heilige Geest met betrekking tot de Zeven Sacramenten. De wederkerige Liefde aan Jezus en de Heilige Geest.....	39
18-12- 9 november 1925 - Versmelten met de Goddelijke Wil is de grootste daad om de Schepper te eren.	46
18-13- 12 november 1925 - Wie als hoofd van een zending wordt geroepen, moet alle goede dingen bevatten die bij die zending horen om hen aan anderen door te geven. Het is de gewoonte van de Eeuwige Wijsheid om de daden van de mens vast te stellen om het Goede te voltooien dat Zij hem wil geven.	48
18-14- 19 november 1925 - De Goddelijke Wil wil het gezelschap van de mens om hem te verrijken, te onderrichten en hem het bezit te geven van het Goede dat Hij hem laat kennen.....	54
18-15- 22 november 1925 - Het grote Goed dat de ziel ontvangt door te leven in de Allerhoogste Wil. De daden die erin worden verricht vormen een hemelse dauw die alle mensen bedekt.	56
18-16- 6 december 1925 - Het ware leven in de Allerhoogste Wil bestaat hierin: Jezus moet alles en iedereen in het diepste van de ziel vinden. En alles is met zijn Liefde aan de ziel verbonden.	59
18-17- 20 december 1925 - Jezus heeft de tranen van alle mensen vergoten. Leven in de Goddelijke Wil betekent Hem bezitten.	63
18-18- 25 december 1925 - Bereidheid is nodig om de gave van de Goddelijke Wil te bezitten. Gelijkenis van de Wil. Leven in de Allerhoogste Wil is het grootste. Het is leven zoals God, en de ziel handelt in de Eenheid van het Eeuwige Licht.	67
18-19- 10 januari 1925 - De Goddelijke Wil werkt voortdurend te midden van de geschapen dingen voor het goede van de mensen. Deze hebben de zeer heilige plicht om alle geschapen dingen te beschouwen als afkomstig van de Goddelijke Wil.	73
18-20- 24 januari 1926 - De Goddelijke Wil is de moeder van elk menselijke wil. In de Goddelijke Wil bestaat er geen dood,.....	77
18-21- 28 januari 1926 - Handelingen die buiten de Goddelijke Wil om worden verricht, zijn als voedsel zonder kruiden. De belangrijkste reden waarom Jezus naar de aarde kwam, was dat de mens weer zou terugkeren naar de Schoot van Zijn Wil, zoals	

het in het begin was.	80
18-22- 30 januari 1926 - De dood van Luisa's biechtvader, Pr. Francesco De Benedictis. De angst van Luisa om haar eigen wil te doen. Jezus stelt haar gerust.	84
18-23- 6 februari 1926 - Wanneer de Goddelijke Wil in een ziel heerst, verheft Hij haar boven alles. Deze ziel bemint alle geschapen dingen met de Liefde van God zelf. Zij wordt bezitster en koningin van de gehele Schepping.....	87
18-24- 11 februari 1926 - De menselijke wil is de worm die al het goede vernietigt en de sleutel die al het kwaad opent. Daden die voortkomen uit een menselijke wil, die niet verbonden is met de Wil van God, creëren een enorme kloof tussen de Schepper en de mens.	90
18-25- 18 februari 1926 - Elke Manifestatie van de Goddelijke Wil is een Zaligheid die door God uitgestraald wordt. De daden van de menselijke wil verwerpen deze Zaligheden.....	94
18-26- 21 februari 1926 - Elke openbaring over de Goddelijke Wil is een Geboorte van Hem. En elke daad verricht in deze Wil, is als water dat de zee van de Eeuwige Wil rondom de ziel vergroot. ..	96
Deel 18 – Inhoudsopgave.....	99